

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskernes Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her:

<https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

O. C. BRANDT-JØRGENSEN
PREMIERLØJTNANT I RYTTERIET

FORSVARSSAGEN

VILHELM TRYDES FORLAG · KØBENHAVN

FORSVARSSAGEN

FORSLAG

TIL

RYTTERIETS OMORGANISATION

UDDRAG AF ET TIL FORSVARSKOMMISSIONEN 1905
INDSENDT MANUSKRIFT

SAMT

FORSLAG

TIL

FORPLEJNINGSKORPSETS
OMORGANISATION

AF

O. C. BRANDT-JØRGENSEN

PREMIERLØJTNANT I RYTTERIET

KØBENHAVN

VILHELM TRYDES FORLAG

1908

TO FORSLAG
TIL
RYTTERIETS OMORGANISATION

FORORD

Ligesom det har sin store Betydning at Forsvars-sagen i al Almindelighed gøres til en Folkesag, saa har det utvivlsomt en lige saa stor Betydning at Forsvars-sagen i Detaillerne gøres til en Militærsag.

Nogle vil maaske sige, at dette er en Selvfølge, og saaledes har det vel ogsaa altid været, men det er kun faa Aar siden, at daværende Krigsminister Madsen aabnede Mulighed for den yngre Militær, der fandt det bestaaende mindre heldigt ad Tjenestevejen at kunne fremføre sine Meninger.

Hermed er imidlertid ikke alt gjort, thi „Tjenestevejen“ har sine store Skavanker, naar „Ordet skal være nogenlunde frit.“

Og „Ordet bør være frit“, naar det kan gavne! Fire Øjne ser som bekendt mere end to, og det er naturligt at antage, at de yngre Befalingsmænd, der militært set vel kun ere Hjul i en Maskine, men som det i vor oplyste Tid vilde være uforsvarligt at gøre stumme, at Mænd i deres bedste Alder fuldt saa let som de ældre Befalingsmænd, hvis Tjenestedage ere talte, ere i Stand til at tage Initiativet, naar det gælder Fremskridt i militær Henseende.

Det forekommer mig, at „Militært Tidsskrift“ i saa Henseende allerede kunde have gjort meget, og at nævnte Organ først og fremmest og navnlig for Tiden

burde søge sin Opgave i at give Plads for enhver militær Pjece, der behandlede Ændringsforslag eller andre Sager, der berørte vort Forsvar.*) Militæret kan dog ikke vente at faa Indflydelse paa en Betænkning, medmindre det fremfører sine Meninger og Anskuelser. ...

Det turde ikke være for meget forlangt, at de Tusinder af Mænd, der have gjort sig Fædrelandets Forsvar til Livsopgave, have Lejlighed til i stort som i smaat frit at anføre alt, hvormed de tro at kunne gavne vort Værn, hvorimod det nu, da Reformerne forestaar, er meget for meget forlangt, at Tusinder af faste Befalingsmænd, der -- parate til at vove alt -- daglig Livet igennem skulle ofre deres bedste Kræfter til disses sendrægtige Gennemførelse, blindt skulle forlade sig paa og nøjes med at lade sig repræsentere af de Forsvarskommissionen af enkelte Vaaben yderst sparsomt tilforordnede Sagkyndige.

Ligesom der sidder en officielt anerkendt „Forsvarskommission“ af Folkerepræsentanter til at ordne vort Forsvar i det store og hele, synes det mig derfor naturligt, om der samtidig eksisterede en „Militærkommission“, bestaaende af saavel yngre som ældre Repræsentanter fra Hær og Flaade, som udarbejdede Forslag til Forsvarets Ordning i Detaillerne.

Det forekommer mig at være en Umulighed, at en Forsvarskommission af overvejende civile Medlemmer uden stor militær Assistance inden for en rimelig Tid over Hovedet kan naa til en Betænkning om Maaden at forsvare Landet paa, thi samtidig med en Betænk-

---

*) Redaktionen af Militært Tidsskrift i 1906 vilde imidlertid ikke optage min Afhandling om „Forslag til Rytteriets Omorganisation“, skønt jeg ikke forlangte noget Honorar for den. Saa-vel i 1905 som i 1907 har dog samme Redaktion optaget Forslag, der behandlede Officerernes Lønninger.

ning, maa der efter min Mening nødvendigvis følge en Oversigt over den Hær- og Flaadeordning m. v., som følger af Betænkningen, saavel som et Opgør af det til samme svarende Militærbudget.

Jeg skal tillade mig at citere, hvad Oberst Egede Lund i sin Pjece „Militær-politiske Strøtanker, 1907“ mener om Vanskeligheden ved den politiske Side af Sagen, ved Gennemførelsen af de fornødne Lovforslag i Rigsdagen. Obersten skriver:

„Forsvarskommissionen med sin nuværende Sammensætning synes at have lidt Skibbrud. Det synes, som om der intet andet er at gøre, end at give den et andet Hold Sagkyndige, maaske fordoble Antallet;*) thi kommer der ikke en fast sagkyndig Opinion,*) ville de civile Medlemmer rimeligvis splittes for alle Vinde. Og bliver den nuværende Rigsdag for stærkt delt ved forskellige Betænkninger fra Forsvarskommissionen, maa der vel skrides til en Opløsning af begge Ting og Udskrivelsen af nye Valg, hvor hver enkelt Repræsentant kunde blive valgt paa et aldeles bestemt Program i denne Sag. Efter alt, hvad der er gaaet forud, vil det være nødvendigt at fremskaffe en Ordning, som alle fuldt ud maa bøje sig for, og som ikke skyldes for mange Tilfældigheder og for indviklede politiske Machinationer, ellers kan det befrygtes, at Aanden i Forsvaret engang vil blive slet, foruden at Sindene ikke kunne komme saadan i Fred, at Landet igen kan blive regeret paa en rolig Maade. —
— — — — — Det værste, vi kunne bestemme os til, synes mig at være et svagt Forsvar og saa at leve

---

*) (Kun fremhævet her.) Den nuværende fælles Minister for begge Værn vil være i en særlig god Position til at kunne faa iværksat en saadan Forandring i Kommissionens Sammensætning.

*videre paa bedste Beskub, som vi have gjort hidtil, —
— — — — —.*“

Obersten ser utvivlsomt rigtigt, og det forekommer mig, at først og fremmest Militæret selv -- f. Eks. gennem Officersforeningen i Kjøbenhavn, Militært Tidsskrift“ o. s. v. — forlængst burde være traadt mere aktivt hjælpende og vejledende til lige over for Forsvarskommissionen, end Tilfældet har været. Vel har en Del Officerer o. l. samt andre udsendt belysende og belærende Pjecer for Folket om vort Forsvar i Almindelighed, men mon ikke en samlet Hær- og Flaadeordning nu, efter at disse have forbedret Vejen ved at vise, hvor paatrængende nødvendig en snarlig kraftig Forsvarsordning er, vilde virke nok saa samlede, nok saa hurtig bringe Folket til Enighed om Maaden at forsvare Landet paa, som stadig ny Variationer af de uudtømmelige Betragtninger, hvis Begrænsning dog tilsidst kort og godt maa træffes.

Nu, lad os haabe at der kommer en „Militærkommission“, jeg skal imidlertid gaa over til at se mere paa Forholdene, som de nu engang er.

Da Forsvarskommissionens Medlemmer gennemgaaende ere Lægmand paa det militære Omraade, kan man ikke vente, at disse skulle trænge ind i Detaillerne i selve Forsvarets Ordning, f. Eks. Vaabnenes Organisation, indre Tjeneste m. m., og da man maa haabe, at Forsvarskommissionen i en nær Fremtid kommer med en Betænkning, kunde der maaske være Grund til, at Militæret selv i Tide begyndte at tænke paa, drøfte og fastslaa de større Reforme, som der i hvert Fald her og der tiltrænges.

Det er ingen absolut Nødvendighed at have Forsvarskommissionens Betænkning at bygge paa som

Grundlag i Forslag til Reformer, skønt det naturligt var meget ønskeligt at kende Kommissionens Tanker, thi det synes mig naturligt at antage, at i hvert Fald de Mænd, der ville give sig i Kast med saadanne vanskelige Opgaver, sikkert have Hjertet saa meget paa rette Sted, at Grundprincipperne i Forsvarets Ordning i det væsentlige staa dem saa klart, at der ikke kan opstaa saa store Differencer i deres Udgangspunkter, at Arbejdet af den Grund skulde være ørkesløst at begynde paa.

I hvert Fald har det sikkert altid sin store Betydning at faa de større Spørgsmaal dragne frem til almindelig Belysning, og udelukket er det heller ikke, at Forslag endog kunne faa Indflydelse paa selve Forsvarskommissionens Betænkning.

I denne lille Pjece, som allerede før den kommer Offentligheden i Hænde, er sine tre Aar gammel, har jeg søgt at trænge ind paa Rytteriets Organisation, og jeg haaber, at den maa blive til Nytte i saa Henseende og mulig ogsaa give Fodfolksofficerer Lyst til at arbejde med lignende Forslag angaaende Fodfolket, hvis Tjenesteturnus maa siges i høj Grad at trænge til en Omordning.

Jeg havde egentlig tænkt mig, at mit første Indlæg i Forsvarssagen skulde have været et lille Skrift, bestemt til at virke til en fælles Opfattelse af Forsvarssagen i Almindelighed, men efter at Generalmajor H. C. Arendrup atter i 1906 har udsendt en fortræffelig og velgørende Pjece om Forsvarssagen i sin Helhed, have mine Udkast ikke mere Krav paa synderlig Opmærksomhed, idet Generalen til fulde giver dem, der se det haabløse i vor nuværende Hærororganisation, et fyldestgørende og fortrinligt Grundlag at bygge paa.

Den egentlige Hensigt med dette Skrift er dog nær-

mest at give samtlige interesserede Lejlighed til at overtænke, om ikke den foreslaaede Deling af Arbejdet i Rytteriet maa anses for heldig, og det skulde glæde mig meget, dersom nogle i saa Henseende vilde give deres Mening til Kende.

Før eller senere er jeg i hvert Fald overbevist om, at ethvert Rytteris Udvikling vil gaa i den i Forslaget paa pegede Retning. Vi lever i Specialernes Tid; hvorfor da ikke engang tage Têten.

At Forslagets Fremstilling i mange Henseende kunde være heldigere valgt, er jeg ikke blind for nu, men jeg har dog foretrukket at holde mig saa meget som mulig til mit til Forsvarskommissionen for 3 Aar siden ad Tjenestevejen indsendte Manuskript uden at ville foretage større Ændringer i Uddraget, og jeg beder i den Anledning Læseren erindre, at Forslagsstilleren dengang kun var 4 Aars Premierløjtnant. —

INDHOLDSFORTEGNELSE

	Side
<i>1ste Forslag.</i>	
Motivering	13
Oversigt over det foreslaaede Rytteri	21
Hestepasseruddannelsen	29
Oversigt over Rammerne	30
— — en Ryttertrop	32
Efterretningsregimenterne	33
Væddeløbene	41
Skytteregimenterne	45
Skytteregimentet	47
Forskellige Bemærkninger	52
Erstatning og Supplering	55
Anbefaling	57
<i>2det Forslag</i>	61
<i>Regnskab</i>	63
<i>Slutningsbemærkning</i>	65

1STE FORSLAG

Motivering.

Det er en Kendsgerning, at Rytteriet i de sidste ca. 25 Aar har gjort store Fremskridt trods den forkortede Uddannelsestid.

Rytteriet er et Vaaben, som mere end noget andet har haft mange vanskelige og store Opgaver at arbejde med, og jeg staar næppe alene med den Mening, at der virkelig er gjort saa meget i Vaabnet, at vi „ad den engang slagne Landevej“ ikke kan naa længere, end vort nuværende Resultat udviser.

Skulle vi nu naa længere fremad, maa vi „i Terrainet“.

Rytteriets Opgaver ere i Tidernes Løb blevne saa store og karakterforskellige, at et ensartet Rytteri ikke formaar fuldt ud at løse de forskelligartede For-dringer, der stilles til det.

Det bliver en Nødvendighed at fordele Opgaverne og give den ene Part „den egentlige Ryttertjeneste“ og den anden Part „Skyttetjenesten“.

„Rekyltjenesten“ faar Parterne endda at enes om.

At paabebyrde Vaabnet for mange forskellige Opgaver, rummer naturligvis den Fare, at ingen af Opgaverne bliver løst eller kan løses — fuldt ud tilfredsstillende.

Der er Grænser for, hvad en Mand, „Tjenestekarl“, kan lære i 19 Maaneder, og jeg tror, at de ere over-skredne i vort nuværende Rytteri.

Hverken Befalingsmænd eller Mandskab have den Sikkerhed i de forskellige Tjenestegrene, som man maa forlange efter en saa lang og kostbar Uddannelse, og Grunden er den, at der er for meget at lære.

Lad os i Korthed engang se paa Rytteriets Opgaver og dele dem f. Eks. saaledes:

- a. Efterretningstjeneste.
- b. Skyttertjeneste.
- c. Attakkering.
- d. Forfølgning og hurtige Foretagender.
- e. Bevogtning af større Strækninger.
- f. Sikringstjeneste.

a. Efterretningstjeneste.

Rytteriet er som bekendt Feltherrens Øjne.

Rytteriets Hovedopgave er at se og melde.

Rytteren maa derfor ogsaa helst være i Besiddelse af noget af Feltherrens Forstaaelse, Opfattelsesevne, Dømmekraft o. s. v., thi da er der først S a m v i r - k e n.

Efterretningstjenesten, den egentlige Ryttertjeneste, er bleven vanskeligere at løse, efterhaanden som Tiden har forbedret Vaabnernes Hurtighed i at komme til Skud og taget Jernbaner, Telegraf og Telefon m. v. i sin Tjeneste.

Skal Rytteriet derfor gøre tilfredsstillende Fyldest i sin Hovedtjeneste, maa man forlange en høj Grad af Hurtighed af det foruden Intelligens og Rutine.

Den menige Mand --- gennemsn. taget --- vil næppe

være i Stand til at løse de vanskelige Opgaver, der forefalde i Efterretningstjenesten.

Denne er nu saa omfattende, at jeg mener, det er en Nødvendighed at udskille denne Gren af Tjenesten til et særligt Personale, der først og fremmest uddannes med Efterretningstjeneste for Øje:

Efterretningsregimenter.

Nødvendigheden dikteres desuden af den Kendsgerning, at vore hidtidige Regimenter og Eskadroner svækkes altfor stærkt i deres Styrke- og Kommandoforhold ved de mange Afgivelser til Efterretningstjenesten, thi Regimenterne ere med Hensyn til Befalingsmændenes Antal skabte paa en Tid, da Efterretningstjenesten stod lavt og Kamp var Hovedopgaven.

Ligesom det er en Nødvendighed at udskille et særligt Efterretningspersonale, er det samtidig nødvendigt at samle og gruppere de hurtigste til Efterretningstjeneste bedst egnede Heste.

b. Skyttetjenesten

er mere og mere bleven til en Nødvendighed og Hovedopgave for Rytteriet.

Skydefægtning er imidlertid Fodfolkstjeneste. Skal altsaa Rytteriet løse denne Opgave „at tage Kamp op med Fodfolk“, maa det ogsaa først og fremmest være bevæbnet med et i Ildvirkning -- Skudsikkerhed og Skudhastighed -- jævnbyrdigt Vaaben:

„Magasingevær i Stedet for Karabin.“

Hindringen, Gene i Bevægelighed, der hidtil er traadt hindrende i Vejen for Karabinens Afløsning af Geværet, falder bort samtidig med Efterretningsrytteriets Udskillelse.

Skyttetjenesten kræver en grundigere Uddannelse i Fodfolkstjeneste, end der hidtil er levnet Rytteriet Tid til at foretage.

Skytter paa kostbare Heste maa hverken i Uddannelse eller Bevæbning være ringere end Infanterister!

Det bliver derfor ogsaa en Nødvendighed at udskille denne Gren af Tjenesten til særlige Regimenter:

„Skytteregimenter“ (beredent Fodfolk), hvilket ogsaa er ønskeligt af den Aarsag, som allerede er nævnt under Efterretningstjenesten.

Der bliver for faa Ildvaaben, om der ret skal opnaas noget, naar Regimenter og Eskadroner ere svundne ind til under halv Styrke.

Hesten bliver for disse Regimenter et slet og ret Transportmiddel, og her er den danske Hest paa sin Plads.

Et saadant hurtigt flytteligt Fodfolk er naturligvis af største Betydning, og jeg skal anbefale mange Regimenter af den Art i vor Hær. Jeg drister mig kun til at foreslaa 2.

c. Attakering.

Særlige Attakkeregimenter vil jeg ikke! Tværtimod!

Attakkers Mulighed over for Fodfolkets og Artilleriets hurtige Ild tror jeg mindre og mindre paa, og jeg kender heller ingen betydningsfuldere Attakker fra de sidste Krige. Men de Gange jeg under Fredsøvelser har deltaget i eller set Attakker redne, har jeg i mine egne Tanker været tilbøjelig til at erkende, at Rytteriet ikke har sat Tæring efter Næring.

De forekommer vel hyppigt i Fredsslaget (naa, mange ere vel ogsaa kun Uddannelsesattakker), men

de ere i Krigsslaget blevne en vanskeligere og navnlig langt farligere Sag end i tidligere Krige.

Vanskeligere, fordi Betingelsen for en Attakkes heldige Resultat lige over for Artilleri og Fodfolk, der nu kommer langt hurtigere til Skud end forhen, er, at Ryttermanøvren forbliver uopdaget i endnu længere Tid end tidligere.

Farligere, fordi det over for Nutidens langtrækkende Skyts og Geværer er langt vanskeligere for større samlede Rytterstyrker at nærme sig en Fjende.

Og ifølge begge Aarsager lider Rytteriet langt mere end i „Forladernes Tid“ og bliver — naar det da ikke netop kan optræde i *m e g e t s t o r t T a l*, thi da stiller Forholdet sig noget anderledes sandsynligvis nærmest ofret.

Er vort Fodfolk og Artilleri i Tillid til deres Ildvaabens Virkning vel uddannede i hurtig at tage imod fjendtligt Rytteri, da turde de førstnævnte Vaaben være tilstrækkelig trygge over for sidstnævnte.

Hvad endelig Attakken over for Rytteri angaar, da mener jeg, at den er en „Luksusting“ — hvor kavaleristisk den ellers kan være.

Og alligevel foreslaar jeg et Attakkerytteri!

Men det er kun „Tropsattakken“ jeg vil anbefale. Den er paa sin Plads, thi den svarer Regning!

S m a a Rytterstyrker kan endnu tillade sig at snige sig tæt ind paa Fjenden og virkelig opnaa et til Risikoen svarende Udbytte.

Objekterne for Attakken maa derfor ogsaa indskrænkes, men er dog intet mindre end Efterretningspatrouiller, Train, Stabe, Magasinsbedækkninger, Ordonnansofficerer, Melderyttere, o. s. v., o. s. v.

Det hertil nødvendige „hurtige og alsidige“ Rytteri, „Ryttertroppen“, „Strejftroppen“ indord-

nes som Læseren straks vil se, bedst i Efterretningsregimenterne.

d. Forfølgning og hurtige Foretagender.

Forfølgning er ogsaa bleven vanskeligere og farligere for Rytteriet af samme Grunde som ovenfor nævnt.

Naar er iøvrigt Rytteriet bleven brugt dertil?

Det er i Reglen ikke ved Haanden, og Kavaleribrigader kan ikke hentes i en Fart.

Derimod er der en større Mulighed til Stede for at nogle „Ryttertroppe“ lettere ere ved Haanden og lettere udfører de hurtige Foretagender (Besættelse af Broer, Pas, Skovrande o. l.).

Skytteregimenter tør i saa Henseende ogsaa indlade sig paa mere end de nuværende Karabinregimenter.

Til de større omgaaende Bevægelser, overraskende Optræden i Fjendens Flanke og Ryg, ere beredne Skytteregimenter eller Ryttertroppe eller begge Dele i Forening bedre skikkede end vore nuværende Rytterregimenter.

e. Bevogtning af større Strækninger

som f. Eks. Jernbaner og Kyster, hvortil vilde medgaa altfor store Fodfolksstyrker, fordi disses Bevægelighed er saa ringe, er endnu en af de Hovedopgaver, der vedblivende tilfalder, og som kun kan løses af beredne Kommandoer.

Det samme gælder om Fløje, der ikke ere naturlig støttede.

Ligeledes her formener jeg, at Skytterregimenter eller Ryttertrope eller begge Dele i Forening ere mere egnede hertil end vore nuværende Regimenter.

f. Sikringstjenesten,

hvorom jeg skal udtale mig særlig kort, bestrides ogsaa bedre med „Efterretningsrytteri og Skytterregimenter“.

Det ligger allerede i Ordene, idet Hurtigheden og Paalideligheden stiger i førstnævnte, Skyttetjenesten i sidstnævnte.

Jo længere den umiddelbare Sikring --- beredent Fodfolk --- kan skydes frem des bedre.

Ifølge de lagttagelser, jeg har gjort, og af Frygt for at Rytteriet skal blive indskrænket uden Omorganisation, og navnlig da ogsaa for at finde passende Lejlighed til at faa en Del af Rytteriet over paa Sjælland, er det, at jeg tillader mig at fremsætte mit Forslag, som jeg iøvrigt har skrevet allerede for henved 4 Aar siden.

Der er her hjemme fra gammel Tid en urigtig Tilbøjelighed til enten at søge det nye udefra eller at blive i de engang lagte Spor.

Jeg mener, at vi maa holde os fra enhver Sammenligning og se praktisk paa Tingene og blot spørge os selv:

„Hvad baader os?“

Herpaa kommer det alene an!

Jeg foreslaar derfor, at vi paa Grund af de pekuniære Nødvendigheder indskrænker os til at omdanne 2 af vore nuværende Rytterregimenter (Kjøbenhavn* og Næstved) til

2 beredne Skytterregimenter

paa danske Heste, medens 2 andre Rytterregimenter (2. Regiment, Odense, der flyttes til Roskilde, og Aarhus) omdannes til

2 Efterretningsregimenter

med et talrigt Befalingsmandspersonale og intelligente menige paa Fuldblod og godt Halvblod.

Jeg er overbevist om, at allerede disse 4 Regimenter vil løse Opgaverne mere tilfredsstillende end vore nuværende 5.

5. Dragonregiment gaar ind.

Derimod oprettes et Fodregiment under Rytteriet:

„Skytteregimentet“ (Fæstnings-Fodfolk);

herom mere senere.

---

*) Om det er heldigt at lade Gardehusarregimentet blive et Efterretningsregiment og 2. Dragonregiment et beredent Skytterregiment eller som her foreslaaet omvendt, skal jeg lade staa hen.

Uden at komme nærmere ind paa Garnisonsforholdene, skal jeg dog bemærke, at jeg i mit indsendte Forslag har garnisoneret hele Rytteriet paa Sjælland og nævnet Slagelse som 3. Dragonregiments Garnison. At jeg har valgt Roskilde som Garnison for Odenseregimentet har sine Grunde, der dog nærmest er af fortrolig Karakter.

Det foreslaede Rytteri bestaar saaledes af:

4 ændrede Regimenter (beredne):

- Gardehusarregimentet, (beredent Fodfolk), Kjøbenhavn.
 2. Dragonregiment, (Efterretningrgt.), Roskilde.
 3. do. (do.), Aarhus.
 4. do. (beredent Fodfolk), Næstved.

Desuden sorterer under Rytteriet:

„Skytteregimentet“ (Fæstningsfodfolk),
 hvis 3 Liniebatailloner og 1 Forstærkningsbataillon ere direkte underlagte og kasererede som følger:

1. Skyttebataillon under Gardehusarregimentet, Kbhvn.
 2. do. „ 2. Dragonregiment, Roskilde.
 3. do. „ 4. do. Næstved.
 4. do. „ Gardehusarregimentet, Kbhvn.

Oversigt over det foreslaede Rytteri.

Rytteriet.

Generalinspektøren for Rytteriet (Ryttergeneralen).
 (Kjøbenhavn.)

- 1 Generalmajor.
 1 Ritmester, Stabschef.
 1 Premierløjtnant, Adjutant.
 1 Oversergent, Skriver.

2. Dragonregiment (Efterretningsrgt.).

(Roskilde.)

- 1 Oberst el. Oberstlt. Chef.
  - 7 Ritmestre (Chef for 1., 2., . . . 6. Ryttertrop og 1 Skoleforstander).
  - 13 Premierløjtnanter (2 pr. Ryttertrop og 1 Adjutant).
  - 2 Sekondløjtnanter (aarlig).
  - 3 Stabssergenter (1 Skriver, 1 Depotuoff, 1 ved Skolen).
  - 6 Oversergenter (1 pr. Ryttertrop).
  - 24 Sergenter (4 pr. Ryttertrop).
  - 6 Korporaler (aarlig 1 pr. Ryttertrop).
  - 1 Stabstrompeter
  - 1 Overtrompeter
  - 13 Trompetere
- } Tillige Musikkorps for 2. Skyttebataillon, 6 Musikere ere normerede med Heste i Krigstid — alle gøres beredne i Fredstid. —
- 1 Intendant, tillige Intendant ved 2. Skyttebatl. (Lønningstillæg paa 480 Kr.).
  - 2 Læger, tillige Læger ved 2. Skyttebatl.
  - 1 Dyrlæge.
  - 1 Bøsemager, tillige Bøsemager ved 2. Skyttebatl. (Lønningstillæg paa 300 Kr.).
  - 2 Sadelmagere.
  - 2 Beslagsmede.
  - 1 Underofficer af Forplejningskorpset (Lønningstillæg paa 120 Kr.).
  - 180 Ukpl. og Menige (intelligente Folk) i 4 Aargange (aarlig 55 Rekrutter).
  - 336 Officers- og Stamheste (Fuldblod og godt Halvblod, 55 pr. Ryttertrop).
- Indkaldelsestid og Tjenestetid som hidtil i Rytteriet.
- NB.** 3 Ritmestre, 5 Premierløjtnanter og 7 Sergenter mere end hidtil og Halvdelen af Hestene ere beregnede med 400 Kr. højere Indkøbspris pr. Hest end tidligere.

3. Dragonregiment (Efterretningsrgt.).

(Aarhus.)

- 1 Oberst eller Oberstlt. Chef.
  - 7 Ritmestre (Chef for 1., 2., . . . 6. Ryttertrop og (7 Skoleforstander).
  - 13 Premierløjtnanter (2 pr. Ryttertrop og 1 Adjutant).
  - 2 Sekondløjtnanter (aarlig).
  - 3 Stabssergenter (1 Skriver, 1 Depotuoff, 1 ved Skolen).
  - 6 Oversergenter (1 pr. Ryttertrop).
  - 24 Sergenter (4 pr. Ryttertrop.)
  - 6 Korporaler aarlig (1 pr. Ryttertrop).
1 Overtrompeter	}	6 Musikere ere normerede med
9 Trompetere		Heste i Krigstid — alle gøres beredne i Fredstid. —
- 1 Intendant.
  - 1 Læge.
  - 1 Dyrlæge.
  - 1 Bøssebager.
  - 2 Sadelmagere.
  - 2 Beslagsmedé.
  - 1 Underofficer af Forplejningskorpset.
- 180 Ukpl. og Menige (intelligente Folk) i 4 Aargange (aarlig 55 Rekrutter).
  - 36 Hestepassere, Tjenestetid ialt 1 Aar ved Regimentet.
  - 336 Officers- og Stamheste (Fuldblod og godt Halvblod, 55 pr. Ryttertrop).
- Indkaldelsestid og Tjenestetid som hidtid i Rytteriet.
- NB.** 3 Ritmestre, 5 Premierløjtnanter og 7 Sergenter mere end hidtil og Halvdelen af Hestene ere beregnede med 400 Kr. højere Indkøbspris pr. Hest end tidligere.

Gardehusarregimentet (beredent Fodfolk).

(Kjøbenhavn.)

- 1 Oberst eller Oberstlt., Chef.
- 4 Ritmestre (3 Eskadronchefer og 1 Skoleforstander).
- 8 Premierløjtnanter.
- 2 Sekondløjtnanter (aarlig).
- 4 Stabssergenter.
- 6 Oversergenter.
- 18 Sergenter.
- 6 Korporaler (aarlig).

1 Stabstrompeter	}	Tillige Musikkorps for 1. Skyttebatl.
1 Overtrompeter		10 Musikere ere normerede med
13 Trompetere		Heste i Krigstid — alle gøres beredne i Fredstid.

- 1 Intendant, tillige Intendant ved 1. Skyttebatl. (Lønningstillæg paa 480 Kr.)
- 2 Læger, tillige Læger ved 1. Skyttebatl.
- 1 Dyrlæge.
- 1 Reservedyrlæge.
- 1 Bøsemager, tillige Bøsemager ved 1. Skyttebatl. (Lønningstillæg paa 300 Kr.)
- 3 Sadelmagere.
- 3 Beslagsmede.

1 Underofficer af Forplejningskorpset.

Antal menige (gode Skytter) som hidtil.

Antal Heste — 484 — nu udelukkende danske — som hidtil.

Indkaldelsestid og Tjenestetid som hidtil i Rytteriet,

NB. Rammerne o. s. v. nærmest ganske som hidtil.

4. Dragonregiment (beredent Fodfolk).

(Næstved.)

- 1 Oberst eller Oberstlt., Chef.
  - 4 Ritmestre (3 Eskadronchefer og 1 Skoleforstander).
  - 8 Premierløjtnanter.
  - 2 Sekondløjtnanter (aarlig).
  - 4 Stabssergenter.
  - 6 Oversergenter.
  - 18 Sergenter.
  - 6 Korporaler (aarlig).
  - 1 Stabstrompeter } Tillige Musikkorps for 3. Skyttebatl.
  - 1 Overtrompeter } 10 Musikere ere normerede med
  - 13 Trompetere } Heste i Krigstid — alle gøres be-
redne i Fredstid.
  - 1 Intendant, tillige Intendant ved 3. Skyttebatl. (Lønningstillæg paa 480 Kr.)
  - 2 Læger, tillige Læger ved 3. Skyttebatl.
  - 1 Dyrlæge.
  - 1 Bøsemager, tillige Bøsemager ved 3. Skyttebatl.
(Lønningstillæg paa 300 Kr.)
  - 3 Sadelmagere.
  - 3 Beslagsmede.
  - 1 Underofficer af Forplejningskorpset (Lønningstillæg paa 120 Kr.).
- Antal menige (gode Skytter) som hidtil.
- Antal Heste — 484 — nu udelukkende danske — som hidtil.
- Indkaldelsestid og Tjenestetid som hidtil i Rytteriet.

NB. Rammerne o. s. v. nærmest ganske som hidtil.

» Skytteregimentet «

(Kjøbenhavn, Ros

1. Skyttebataillonunder Gardehusarregimentet
(Kjøbenhavn).

- 1 Oberstløjtnant, Chef.
 4 Ritmestre, Kompagnichefer.
 5 Premierljtn. $\left\{ \begin{array}{l} 1 \text{ Adjutant.} \\ 1 \text{ pr. Kompagni.} \end{array} \right.$
 1 Sekondløjtnant (aarlig).

- 4 Stabsserg., 1 pr. Kompagni.
 5 Overserg. $\left\{ \begin{array}{l} 1 \text{ " —} \\ 1 \text{ Depotuoff.} \end{array} \right.$
 9 Sergenter $\left\{ \begin{array}{l} 2 \text{ pr. Kompagni.} \\ 1 \text{ Skriver.} \end{array} \right.$
 6 Korporaler (aarlig).

- 1 Underofficer af Forplkps.
(Lønningstillæg paa 120 Kr.)

1. Hold $\left\{ \begin{array}{l} 100 \text{ Rekr. fra } 10/4^{-30}/10 \\ 10 \text{ — " } 10/4^{-9}/6 \end{array} \right.$

2. Hold $\left\{ \begin{array}{l} 100 \text{ — " } 10/10^{-30}/4 \\ 10 \text{ — " } 10/10^{-9}/12 \end{array} \right.$

2. Skyttebataillonunder 2. Dragonregiment
(Roskilde).

- 1 Oberstløjtnant, Chef.
 4 Ritmestre, Kompagnichefer.
 5 Premierljtn. $\left\{ \begin{array}{l} 1 \text{ Adjutant.} \\ 1 \text{ pr. Kompagni} \end{array} \right.$
 1 Sekondløjtnant (aarlig).

- 4 Stabsserg., 1 pr. Kompagni.
 5 Overserg. $\left\{ \begin{array}{l} 1 \text{ " —} \\ 1 \text{ Depotuoff.} \end{array} \right.$
 9 Sergenter $\left\{ \begin{array}{l} 2 \text{ pr. Kompagni} \\ 1 \text{ Skriver.} \end{array} \right.$
 6 Korporaler (aarlig).

- 1 Underofficer af Forplkps
(Lønningstillæg paa 120 Kr.)

1. Hold $\left\{ \begin{array}{l} 100 \text{ Rekr. fra } 10/4^{-30}/1 \\ 10 \text{ — " } 10/4^{-9}/6 \end{array} \right.$

2. Hold $\left\{ \begin{array}{l} 100 \text{ — " } 10/10^{-30}/ \\ 10 \text{ — " } 10/10^{-9}/1 \end{array} \right.$

NB. Regimentet har 9 faste Officerer og 33 faste Under Nøds at kunne taales lige over for Regimentets Øjemødesbesørger i det væsentlige al Omgangstjeneste for de beo. s. v.), hvorved der vindes en meget betydelig

Regimentet udskriver aarlig 130 Mand mere end e Regimentets Liniemandskab tæller c. 5000 Mand og For

(Fæstningsfodfolk).

kilde, Næstved.)

3. Skyttebataillon

under 4. Dragonregiment
(Næstved).

- 1 Oberstløjtnant, Chef.
 4 Ritmestre, Kompagnichefer.
 5 Premierløjtn. $\left\{ \begin{array}{l} 1 \text{ Adjutant.} \\ 1 \text{ pr. Kompagni.} \end{array} \right.$
 1 Sekondløjtnant (aarlig).
 4 Stabsserg., 1 pr. Kompagni.
 5 Overserg. $\left\{ \begin{array}{l} 1 \text{ " —} \\ 1 \text{ Depotuoff.} \end{array} \right.$
 9 Sergenter $\left\{ \begin{array}{l} 1 \text{ pr. Kompagni.} \\ 1 \text{ Skriver.} \end{array} \right.$
 6 Korporaler (aarlig).
 1 Underofficer af Forplkps.
 (Lønningstillæg af 120 Kr.)
1. Hold $\left\{ \begin{array}{l} 100 \text{ Rekr. fra } 10/4\text{--}30/10 \\ 10 \text{ — " } 10/4\text{--}9/6 \end{array} \right.$
2. Hold $\left\{ \begin{array}{l} 100 \text{ — " } 10/10\text{--}30/4 \\ 10 \text{ — " } 10/10\text{--}9/12 \end{array} \right.$

4. Skyttebatl. (Forstærkningen)

under Gardehusarregimentet
(Kjøbenhavn).

- 1 Oberstløjtnant af Forstærkningen, Chef.
 4 Ritmestre af Forstærkningen, Kompagnichefer.
 Løjtnanter af Forstærkningen.
 Underofficerer af —
 1 Sergent af Linien, Skriver.
 Forstærkningsmandskabet.

De Rekrutter, der ere opførte med en Tjenestetid af 2 Mndr. ialt 60 Mand }
 } ere bestemte til Dækning af tilfældig Afgang.

officerer færre end et Infanteriregiment, hvilket antages til (Fæstningstjeneste). Mandskabet deltager i Staldtjeneste og redne Regimenter (Vagt-, Koge-, Ordonnans-, Magasinstjeneste Uddannelsestid for det beredne Mandskab.

Infanteriregiment.

stærkningsmandskabet c. 4000 Mand.

Rytteriets Sekondløjtnant-, Sergent- og Korporalskole

(Jægersborg).

- 1 Oberst eller Oberstlt., Chef.
  - 2 Premierløjtnanter — der i Krigstid tilgaar: (Skytte-regimentet som Adjutant, Overkommandoen som Ordonnansofficer.
  - 1 Stabssergent.
  - 2 Oversergenter, hvoraf 1 i Krigstid tilgaar Skytte-regimentet som Skriver.
- Øvrige Lærerpersonele tages fra Regimenterne.
- NB.** Skolen faar godt 2 Gange saa mange Elever som tidligere, større Uddannelsesfelt og Elever (fra Skytteregimentet) hele Aaret.

Rideskolen

(Frederiksberg).

- 1 Oberst eller Oberstlt., Chef.
  - 1 Premierløjtnant, Lærer.
  - 1 Stabssergent.
- Øvrige Lærerpersonele tages fra Regimenterne.

Officersskolen

(Frederiksberg).

- 1 Ritmester, Skoleofficer.
- 1 Oversergent.

Remontekommissionen

(Kjøbenhavn).

- 1 Oberst eller Oberstlt., Chef.
- 1 Ritmester.
- 1 Oversergent, Skriver.

Krigsministeriet

(og til Raadighed for Generalinspektøren).

1 Premierløjtnant.

1 Oversergent.

Til Raadighed.

2 Oberster (1 Chef for Skytteregimentet).

Forstærkningen.

1 Oberstløjtnant (allerede nævnt) Chef for 4. Skyttebatl.

4 Ritmestre (allerede nævnte) Kompagnichefer i 4. Skyttebatl.

Hestepasseruddannelsen.

Det sædvanlige aarlige Hestepasserantal — 46 Mand pr. Rytterregiment, — foreslaas nu af Hensyn til Hestebestanden f. Eks. fordelt saaledes:

Efterretningsrgmtrn. $\left\{ \begin{array}{l} 2. \text{ Dragonregiment} \\ 3. \quad \quad \quad \text{—} \end{array} \right\}$ hver 35 Md.

Skytteregimenterne $\left\{ \begin{array}{l} \text{Gardehusarregimt.} \\ 4. \text{ Dragonregiment} \end{array} \right\}$ — 80 -

eller Feltartilleriet kunde mulig uddanne en Del af Hestepasserrekrutterne.

Her skal endvidere bemærkes, at jeg synes det vilde være mere formaalstjenligt — i hvert Fald for Sjællands Vedkommende — at lære Hestepasserne Betjening og Skydning med et Gevær i Stedet for „Rytterhugning“. Det kan i Fæstningstjenesten dreje sig om c. 2000 Geværer!

Oversigt over Rammerne.

	nuværende	foreslaaede	NB. Artilleriet
Oberstklassen	9	12	17
Ritmestre	24	37	44
Premierløjtnanter	44	62	72
Sekondløjtnanter aarlig	10	11	26
Oberstlt. af Forstærkningen	0	1	
Ritmestre - —	3	4	
Stabssergenter	21	28	36
Oversergenter	35	45	71
Sergenter	86	112	210
Korporaler aarlig	30	42	57
Stabstrompetere	0	3	
Overtrompetere	5	4	
Trompetere	45	48	
Intendanter	5	4	
Læger	6	7	
Dyrlæger	7	5	
Bøssemagere	5	4	
Sadelmagere	15	10	
Beslagsmede	15	10	
Underoff. af Forplejningskp.	5	7	
Auditører som hidtil			

Oversigt over en Ryttertrop paa Krigsstyrke
 (Manøvrestyrke),
 4 Aargange.

	Antal Heste
1 Rimester, Chef.	
2 Premierløjtnanter	
3 Sergenter	
}	à 2 Heste
	12
1 Sekondløjtnant	
1 Oversergent	
1 Sergent	
4 Korporaler	
1 Trompeter	
}	à 1 Hest
	38
30 Ukpl. og menige*)	
1 Pakhest, Ammunition til	
2 Rekylgeværer	
}	1
Reserveheste	4
	4
	pr. Ryttertrop 55 Heste*).

(I Opstaldning for Rytterofficerer 2 Heste.
 I Tilridning for „det beredne Fodfolk“, Remonter 5 —)

---

*) Ifølge Afsnittet „Erstatning og Supplering“ kommer Rytter-
 troppen op paa 45 Ukpl. og menige (c. hele Linien) og paa 70
 Heste.

Oversigt over den sandsynligste Inddeling af 1 Ryttertrop i Krigstid

(2.—5. Aargang).

Bevæbning: Alle let Sabel, Befalingsmænd Pistol, Menige Pistol eller Gevær.

Pakning: Patrouille- og Ordonnansryttere engelsk Sadel paa 10 Pund, iøvrigt ungarsk Sadel — Sadeltasker, 1 let Kappe og 3 $\bar{u}$ Havre.

<p>1. Efterretningspatrouille. 1 Premierløjtnant. 1 Sergent. 1 Korporal. 2 menige (Pistol),</p>	<p>2. Efterretningspatrouille. 1 Premierløjtnant. 1 Sergent. 1 Korporal. 2 menige (Pistol).</p>
<p style="text-align: center;">Ordonnanstrop.</p> <p>1 Sergent (Ordonnansuoff.)</p> <p>6 Menige med Pistol.</p> <p>til første Afgivelse af Ordonnanser eventuelt Forspids eller Patrouille eller Hesteholdere for Strejftroppen, eller Mandskab til endnu en Efterr. Patr.</p>	<p style="text-align: center;">„Strejftrop“ el. „Skyttedeling“</p> <p>1 Ritmester. 1 Sekondløjtnant. 1 Oversergent. 1 Trompeter. 2 Korporaler (der betjener Rekylgeværene). 20 Ukpl. og Menige med Gevær. 1 Pakhest m. Ammunition. (Udvides en Del ved Mobilisering ifølge Afsnittet „Erstatning og Supplering“).</p>

Train.

- 1 Serg. (el. anden Underoff. af Ryttertrp.) Fører, bereden.
- 2 Færdselsvogne } lejede eller
indk. Heste } Ammunit., Fourage, Naturalforpl., Bagage, **1 Mantelsæk** pr. Uoff. og menig.
- 2 Ryttere som Kuske (af de ældste Aargange i Linien).
- 10 Haandheste.
- 10 Ryttere som Trækkere (af de ældste Aargange i i Linien) med Gevær (under Manøvre Skytter af Fodregimentet med Gevær).

Efterretningsregimenterne.

(2. Dragonregiment, Roskilde og

3. do. Aarhus.)

Af den sidst opførte Oversigt ses forskellige Ting:

a) Først vil jeg fremhæve, at jeg holder absolut paa smaa Efterretningspatrouiller, hvilket særligt Hverv de end maatte have.

Hvor har jeg dog haft daarlige Erfaringer, naar jeg red ud med et Kommando paa 8-14 Heste som Efterretningspatrouille!

Hvor bandede Eskadroncheferne dog, naar de skulde af med den halve Eskadron!

Man har kun Ulejlighed og Besvær og Hindringer af et stort Efterretningskommando, og mangen en Gang løser man da ikke sin Opgave, og altid tager denne omtrent den dobbelte Tid af, hvad der behøves til Løsningen. Og naar der er lidt Hjerte til overs for Dyrene, da smærter det en at trætte overflødige Heste.

Under de sidste Kantonnementsøvelser paa Sjælland var jeg hver Dag ude med Patrouille. Som Regel havde jeg kun Brug for Indsendelse af Melding 1 Gang (undertiden 2), hvilke Meldinger sjælden kom ind, naar det da ikke netop var Underofficerer, der red med dem. Den anden Melding, Løsningen, red jeg selv med i det Humør en Rytter er i, naar han skal skynde sig paa en frisk, trænet Væddeløbshest, havende 4-10 mindre intelligente menige paa tungere Heste med fuld Oppakning at slæbe med. — Undertiden sendte jeg dels som Eksperiment, dels for at slippe fri for nogle Stykker, et Par Mand ad en anden Vej med samme Melding som jeg selv. Nu skete dette ganske vist som Regel fra et Sted bag Fjendens Ryg, men de kom da heller aldrig

ind. Enten kunde de ikke finde Vej eller de red helt vild, lod sig stoppe eller fange, eller de kom, naar Øvelsen var forbi, havende trættet Hestene for de første 36 Timer; og havde de ikke netop skriftlig Melding, ja saa var „de 2 Kompagnier Vest for Vетterslev blevne til 2 Regimenter Øst for Basseløv.“

Efterretningspatrouillens store Størrelse hidtil er vel fremkommen med det for Øje, at Kamp kan indtræffe. Jeg mener Kamp for enhver Pris maa skyes, naar det gælder Indhentelse af Efterretninger. „Hurtighed og Intelligens“ skal være den Hjælp, hvormed Patrouillen klarer sig overalt.

Jeg har foreslaet 5 Mand i Patrouillen, og af disse mener jeg, at de 3 skal være rutinerede Befalingsmænd, de to særlig fornuftige menige med stor Ridefærdighed, og alle helst paa Fuldblod med den mindst mulige Oppakning.

At ride med en lidt vigtigere Melding i et af Fjender opfyldt Terrain, er en Opgave, som jeg mener, man absolut ikke kan betro menige.

Disse mangle foruden Forstaaelsen af deres Hvervs Vigtighed (heraf følger mindre Anspændelse af Energi i Hvervets Løsning), desuden Ridefærdighed i Terrainet, Snarraadighed og Forkundskaber for den Beregning, der ofte maa gøres gældende om Stedet for Meldingens Aflevering, Færdighed i Brugen af Kort o. s. v.

At ride med Melding og være en god Ordonnans, kan i hvert Fald kun betros nøje udsøgte Folk.

I „Ryttertroppen“ bliver det først muligt at ud-danne de mest egnede hovedsagelig med Ordonnans-tjeneste for Øje og gøre dem beredne derefter.

b) Endvidere viser den sidste Oversigt, at Efterretningsregimenterne, dersom de følge den gyldne Regel, at holde Styrken samlet, have, efter hver især at have udskilt

„12 Efterretningspatrouiller førte af Officerer med Sergenter som Næstkommanderende o. s. v.

6 Ordonnansunderofficerer og
36 Ordonnanser“,

tilbage i Regimentet

„6 Skyttedelinger eller Rytterdelinger“,

d. v. s. 2 smaa, men iøvrigt ikke svækkede, alsidige Eskadroner à 3 Delinger med 12 Rekylgværer.

Jeg er imidlertid af den Anskuelse, at her skal den nævnte gyldne Regel fraviges. Det vil utvivlsomt svare betydelig bedre Regning at give

„Strejftroppen“

meget frie Hænder fremfor at binde den i Eskadron eller Regiment.

Den skal udnytte den mindre Styrkes større Hurtighed og lettere Fremkommelighed til overraskende Optræden enten som Attakkerytteri eller som Skytterytteri.

Objekterne ere allerede nævnedede for Sablens Vedkommende. Hvad Geværrets Brug angaar, skal hertil føjes Maal som Befalingsmænd og Heste i de fremrykkende Fodfolks- og Artillerikolonner, der beskydes i Flanken fra passende „Overfaldsstillinger“. Skinangreb („Demoralisationsangreb“) i Flanke og Ryg ere ogsaa ofte mulige og sikkert virkningsfulde.

Vor egen Krigshistorie taler i hvert Fald absolut mere for „Strejftrop“ end for Kavaleribrigade.

Det ses nu, at jeg alligevel i „Strejftroppen“ (der er Erstatningskommando for det egentlige udskilte Ef-

terretningsvæsen) stiller alle de Fordringer, som ere forlangte af vort nuværende alsidige Rytteri.

Hertil skal jeg indvende, at for Hestemateriellets Vedkommende remonterer Efterretningsregimenterne med Heste, hvoraf Halvdelen er beregnet med 400 Kroner højere Indkøbspris pr. Hest end tidligere, og den anden Halvdel er iøvrigt de letteste udsøgte Heste, som tilgaa hele Rytteriet.

For Mandskabets Vedkommende vilde det næppe vinde Tilslutning at sætte Uddannelsestiden op, men der maa da ogsaa i hvert Fald forlanges et allerede paa Sessionen nøje udsøgt, „intelligent, dygtigt og raskt“ Mandskab, og det maa tillades de „schneidigste“ Folk efter Rekrutskolerne i Gardehusarregimentet og 4. Dragonregiment at overgaa til Efterretningsregimenterne, der da forsætter et lige saa stort Antal mindre egnede til førstnævnte Regimenter. (Denne Foranstaltning vil ogsaa være en Spore til Flid i alle Regimenter). (Samme Art Ombytning bør ligeledes finde Sted i Hestebestanden).

For Underofficerernes Vedkommende, da skal jeg meget anbefale, at Hærens Elevskole ogsaa uddanner Elever til Rytteriet, i hvilket Vaaben disse først og fremmest hører hjemme.

Hvad endelig Officererne angaar, anføres dette senere under Afsnittet „Forskellige Bemærkninger.“

---

c. Betragtende omtalte Oversigt, kunde en Ryttertroops Tildeling af en Ritmester som Chef, navnlig med Henblik paa „Strejfpatrouillens“ Størrelse, straks synes noget flot. Denne er nemlig, som ses, kun en almindelig Skyttedeling med 2 Rekylgæværer.

Hertil skal jeg gøre opmærksom paa, at Fredsuddannelsen absolut fordrer en Officer ældre end Premierløjtnant til at tage Vare paa den i Ryttertroppen stedfindende alsidige Uddannelse og paa det finere Hestemateriels Ridning og Training, om det ikke skulde gaa for meget ud over Hestebenene.

Da jeg endvidere tillægger en godt ført „selvstændig Strejftrop“, der tager ethvert passende Objekt under Behandling, meget stor Betydning, tror jeg ogsaa, at Ritmestren i Krigstid er paa sin rette Plads i Spidsen for et saadant selvstændigt Strejfkommando.

d) Endvidere kunde det maaske ogsaa straks synes noget flot med 24 Officerspatrouiller. Jeg synes, det er faa, naar man erindrer kun at turde regne med de 12 paa Sjælland.

Iøvrigt er jeg af den Anskuelse, at Officerspatrouillens Felt ikke, som i den almindelige Mening, udelukkende ligger i Ekclairering langt fremme foran og til Dels holder op, naar Slaget tager sin Begyndelse, men i en næsten lige saa høj Grad ligger i Ekclairering paa selve Kamppladsen.

Jeg betragter enhver Regimentschef, hvad enten han er i Brigade eller staar med et Par isolerede Batailloner, som Feltherre, og det var derfor heldigt at tildele dem alle nogle Øjne.

(Der er ganske vist tildelt Regimentschefer 2 beredne Ordonnansofficerer i Krigstid, men det er hjemsendte Sekondløjtnanter af Fodfolket, paa hvem jeg tror, der bygges for meget. Og hvad det Ordonnanskommando angaar, som i Øjeblikket tænkes Fodfolket tildelt, da anser jeg det for mindre egnet til at gøre virkelig Gavn).

Dersom d Hrr. Regimentschefer et Øjeblik vilde

tænke paa Krig og se bort fra de kendte Manøvreforhold, hvor de i Reglen har en nogenlunde nøjagtig Fornemmelse af, hvad og hvormeget de staar over for, forbunden med en vanemæssig Fornemmelse af, at der skal kæmpes fra Kl. 8-1, tror jeg, de vilde indrømme, at virkelig „Krigsfornemmelse“ utvivlsomt bliver noget andet. Da paatrænger det store Ansvar, der er forbunden med de store Styrkers rette Anvendelse, sig ganske anderledes, naar de staar uden Oplysninger fra alle Sider, end Tilfældet er under Fredsslaget.

Da er en virkelig Rytterpatrouille og Rytterordonnanser paa deres Plads!

Nogle af den Slags, der for det første kan se og melde, og for hvem der ikke findes mange Forhindringer paa Øen Sjælland, og som kan vinde Terrain noget nær lige saa hurtigt som Fjendens Kugler.

Hermed mener jeg kun, at et Par Rytterbefalingsmænd paa Fuldblod kan tillade sig det utroligste.

Lod man f. Eks. „2 spredte Ryttere“ uventet passere Batailloner i Mødeopstilling eller store Marschkolonner paa 400 Meters Afstand i Galop, da tror jeg, 1) at det er ret umuligt i en Fart at skelne Ven fra Fjende og 2) at derfor de fleste Batailloner ikke løsnede et Skud og 3) af de skydende fik ikke 1 af 10 Batailloner en Træffer.

Vore 8 Kanoner, 2 Batailloner og 6 Kanoner vare ikke flygtede for 300 Fjenders Vognrummel ved Hoptrup i 1848, dersom der blot havde været „1 virkelig Rytterpatrouille“!

Og der var ikke bleven meget tilbage af den danske Hær under Tilbagegangen fra Dannevirke, dersom Fjenden havde haft „virkelige Øjne“.

Ligeledes havde Russerne haft flere Lyspunkter at

opvise i deres sidste Krig, dersom de havde haft et godt Efterretningsrytteri.

Regimentschefer har Brug for egne Øjne:

„Regimentspatrouillen!“

Og hvad Overgeneralen med Stab angaar, da bør mindst en hel Ryttertrop altid følge Ledelsen — Dag og Nat . . . Bliver dette Regel, da ere Efterretningspatrouiller, brugbare Ordonnanser og en god Stabsbedækning, (der tillige paa rette Tid og Sted er en fortræffelig „Haandgranat“), altid ved Haanden.

(Det forekommer mig ogsaa at være Efterretnings-tjeneste hurtigst muligt efter Kamps eller Marchs Ophør at ordne Indkvarteringen og Underbringelsen af Fodfolket. Troppernes Hvile er en saa vigtig Faktor, at alle Regimentsstabe og højere Stabe ogsaa af den Grund maa tildeles „flyvende Øjne“. Naar „Regimentspatrouillen“ (der tænkes fast afgivet til Fodfolket under enhver større Øvelse) modtog „Styrkelister og Kantonnementsbyer“, burde den kunne ordne Indkvarteringen saaledes, at Fodfolket kunde marchere lige til Kødgryderne. Den kvartergørende kan ikke altid cykle forud).

I hvert Fald bliver der Opgaver nok for Efterretningsrytteri, og der er maaske noget, der taler for, at Gardehusarregimentet ogsaa blev et Efterretningsregiment.

e) Endelig viser den sidste Oversigt, at jeg ikke omtaler den nuværende eksisterende „Telegrafpatrouille“, hvis Virksomhed — skulde man tro — naturmæssigt hører hjemme under Efterretnings-tjenesten.

Grunden hertil er simpelt hen den, at jeg, der i flere Aar har ledet et Regiments Telegraftjeneste, mener, at Telegrafering,

saalænge man kun er i Besiddelse af det nuværende upaalidelige „Ryttertelegrafapparat“, er Tidsspilde og ørkesløst Arbejde, som tilmed yderligere berøver Rytteriet dets Tid og Kræfter (Befalingsmænd) og forøger den store Vægt, en Patrouillehest i Forvejen bærer.

Jeg er dog ikke blind for, at Ryttertelegrafapparatet i enkelte Tilfælde f. Eks. under Sikring paa Stedet ved Hjælp af sin Telefon kan gøre god Gavn, men i en „Patrouille“ hører Apparatet foreløbig ikke hjemme — maaske i de senere omtalte beredne Skytteregimenter.

Ryttertelegrafapparatets Telegrafvirksomhed slaar for ofte klik, beror paa alt for mange heldige Faktorer (Vejr, sammenøvede dygtige Befalingsmænd, Strøm i Ledningerne, Aftaler o. s. v.) og Telegrafering betaler sig i det hele taget i Almindelighed kun paa Afstande ud over ca. 3 Mil.

Besad man derimod en aldrig svigtende Telefon, da stiller Sagen sig ganske anderledes, og Ryttertelegrafapparatets Telefonvirksomhed er dertil langt paalideligere, kræver ikke den grundige og vedvarende Uddannelse som Telegraferingen, kan benyttes af enhver, betjenes af endog tarveligere Befalingsmænd eller flinke menige og betaler sig ogsaa paa smaa Afstande.

Med vort nuværende Apparat er det imidlertid et Lykketræf at faa Telefonforbindelse, men jeg formener, at dette noget nær altid maa lykkes, dersom man paa en oprettet Station i St. f. at benytte 1 permanent Traad benytter flere — helst alle de paa Stedet værende Traade. Dette fordrer imidlertid en Del Kontaktkroge og Kondensatorer eller bedre 1 „stor Kondensator“, der indeholder flere. Fik man da samtidig det af Kaptajn H. U. Ramsing konstruerede Ringeapparat, hvis Mangel — om jeg har forstaaet det ret — ikke at kunne ringe pr. Induktion, sandsynligvis netop ophæves (i hvert Fald i det overvejende Antal Tilfælde) ved Benyttelsen af „stor Kondensator“, da havde man saa at sige „i Marken en permanent Telefon“.

Den „store Kondensator“ behøvede kun at have 1 længere isoleret Traad, der da indeholdt ca. en halv Snes andre og som i sin yderste Ende havde ca. en halv Snes Kontaktkroge, der paa hagedes de permanente Ledninger af en Mand med Klatresporer. I hvert Tilfælde bør Modtagerstationen være forsynet med flere Kondensatorer. Man vilde da saa godt som altid kunne telefonere fra Afsenderstationen fra den første den bedste Traad.

Væddeløbene.

Hvad der iøvrigt — foruden de mig foruroligende Rygter om Rytteriets mulige Indskrækning har givet mig Impulsen til dette Forslag, er intet mer eller mindre end „Væddeløbene“.

Det var mig selv som Rytterofficer den første Tid ufatteligt, at den Sport at ride Væddeløb kunde gaa ind under Tjeneste. Men nu forstaar jeg det, nu jeg har lært at kende den trænede Hests uskatterlige Fordele og dens paa alle Omraader overlegne Præstationsevner.

Det er nemlig ikke blot i Udholdenhed, Hurtighed og Springfærdighed, at Præstationsevnen stiger under en Væddeløbstræning, men Hestens Instinkt — F o r n u f t — og Velbefindende udvikles i lige saa høj Grad, naar Træningen vel at mærke gaar for sig langsomt og jævnt og uden hidsende Galopper.

Dertil kommer den store Betydning, det spiller for Rytteren som Menneske og Soldat at træne en Hest (— Taalmodighedsprøve —).

Med Tjenesten for Øje kom jeg til det Resultat, at Væddeløb først var rigtig paa sin Plads, først ret kunde gøres frugtbringende i Tjenesten, naar alle Hestene i Efterretningspatrouillen noget nær vare paa Højde med hverandre.

Jeg har nemlig haft mere Ærgrelse end Glæde af at ride en Fuldblodshest iblandt den Flok Menigmands- heste, der skulde slæbes med. Ikke fordi der skal rides Væddeløb i en Patrouille, men der skal vindes Terrain i en Fart, og der kan iøvrigt ofte blive Brug for Væddeløb.

I hvert Fald maa jeg sige, at de adskillige Gange jeg i Tjenesten har haft Brug for og Lejlighed til at udnytte denne Færdighed, er jeg næsten altid bleven forhin-

dret af de mange, jeg slæbte om med. Selv om jeg søgte at bilde mig ind, at det var et Fredshensyn, jeg havde taget, og at det mulig nok vilde gaa i Krigstid, saa fik jeg Svaret af de Gange, jeg med Fjenden i Ryggen dristede mig til et hurtigt Terrainridt med menige paa Halvblod og med tung Oppakning: „Det gaar ikke!“

Ved Flødstrup brækkede Nr. 111 sin Kode og maatte slaas ned, ved Lundforlund gik „Prop“ paa Næsen og blev bovlam, og det samme blev „Gregor“ i Aaen ved Spanager o. s. v. Og da jeg løb paa den lurende Fjende ved Brande, bleve alle mine 7 Dragoner indhentede og fangede, medens alene min trænedede Væddeløbshest legede med de forfølgende Fjender og i bedste Velbefindende, efter samme Dag at have tilbagelagt c. 12 Mil paa slette Veje, hurtigt bragte Melding (3 Mil) hjem til Regimentet. Og jeg har af denne Art Uheld ikke haft flere end andre.

Og om de 14 Dages Kantonnementsøvelser paa Sjælland 1903 tør jeg sige, at jeg daglig kunde have løst mit Hverv 1—6 Timer hurtigere — og dertil paalideligere — dersom jeg i Stedet for de mange menige paa Halvblod havde redet med nogle faa rutinerede Befalingsmænd paa Fuldblod.

Og hvor mange Gange er en Rytter ikke reddet ved et dristigt Spring, hvortil der dog udfordres lidt mere Villie og Tillid til Hesten, end den, man kan forlange hos almindelige menige.

Det vil utvivlsomt svare bedre Regning at uddanne de bedste bedst, gøre dem beredne derefter og parre dem i Tide.

Nu ved jeg vel, at der er endog hestekyndige, der se mere skeptisk paa Fuldblodshesten, end jeg gør, og

muligvis ikke tillægger den det store militære Værd jeg ser i den.

Imidlertid tror jeg, at slig Skepsis stammer fra mindre personlig Erfaring eller mindre skarp lagttagelse. Jeg skal indrømme, at jeg selv har set flere Væddeløbsheste, hvis Træning har givet sørgelige Resultater. Jeg har endog set enkelte Rytterofficerer, der i Væddeløbstræningen nærmest have naaet det modsatte af, hvad Meningen er med denne, medens jeg paa den anden Side ogsaa har set andre, der have naaet gode Resultater.

Min egen Erfaring og Forskning paa dette Omraade lader mig dog fremsætte den bestemte Anskuelse, der for en saa ung Rytterofficer som undertegnede sikkert tager sig mindre heldig ud, men som min Overbevisning dog tillader mig at fremføre, nemlig, at det er utvivlsonst, at de uheldige Træninger, der ende i nervøse og hidsige Heste, nedbrudte Heste, Durchløbere o. s. v., fuldstændig vilde forsvinde og kun lade den fortrinligste til Efterretningstjeneste bedst egnede Militærhest tilbage, dersom Væddeløbstræningen overalt blev ledet ind i det rette Spor.

En lille Ret til denne dristige Udtalelse beder jeg Læseren søge i de Træninger, jeg tidligere dels som Sportsmand dels som Elev paa Elevskolen personlig har gennemgaaet og forstaaet at drage Lære af, og at jeg nærer den Anskuelse, at den menneskelige og dyriske legemlige Træning meget vel kan sammenlignes. Og hertil skal jeg føje, at jeg har haft med Heste at gøre, siden jeg blev Trainkonstabelrekrut i Foraaret 1892.

Jeg skal her benytte Lejligheden til at fremføre, at der efter min Mening aldrig burde afholdes militære Løb under c. 3400 Meters Længde. Det er den f o r-

cerede hurtige Pace, der navnlig betinger Nervøsitet og ødelægger den overlegne Ro, Fornuft og Beherskelse, som Væddeløb skal bringe over Dyrene.

Det er ikke den forcerede Finish, der følger efter den udmærkede Forberedelse, som Hesten faar hertil i det lange Løb, der bringer den ud af sin Sindsligevægt, hvad derimod netop er Tilfældet i de korte Løb, i hvilke hverken Lungerne eller andre Dele (hele Blødcirkulationen) faar Tid til at virke normalt.

De korte forcerede Løb ere nærmest Dyrplageri, hvorfor det turde være tids nok at improvisere dem paa Krigsskuepladsen.*)

Som allerede fremhævet nytter det kun lidet, at Officererne alene ere beredne paa gode Heste og have Færdighed i hurtig og dristig Ridning, naar deres Kommando ikke kan følge dem.

Sergenter, Korporaler og de tjenstgørende Dragoner bør alle have en Uddannelse i Træning og Væddeløb i Lighed med den, som hidtil kun Officererne have gennemgaaet.

Og det nytter kun lidet, at Officerspatrouillen kommer frem og ser, hvad den skal se, naar den ikke har de rette til Meldingstjeneste egnede intelligente Ryttere og dygtige Heste.**)

---

*) „Hans Majestæt Kongens Ærespris“ gik i 1904 atter ned til „2000 Meter“ efter dog at have været oppe paa 2400 Meter“ og samme Aar blev „Jægersborgløbet“ forkortet med 500 Meter. Vi skal den anden Vej.

***) I de tre Aar, der er forløbet siden mit Forslags Indsendelse, har Krigsministeriet imidlertid befalet Vaabnet at forsøge en lettere Udrustning for Mand og Hest. Herom skal jeg dog ikke udtale mig nærmere, da jeg ikke kender disse Forsøg.

Ligeledes har Ministeriet siden nævnte Tid befalet en mere ensartet praktisk Uddannelse for Officerer, Underofficer og

Det er ofte langt vanskeligere at melde end at se ; og uden Efterretninger staar selv en Napoleon famlende og raadvild.

Endnu kun dette : „Er det ikke rigtigt, at jo mindre en Hær er, desto finere bør dens Efterretningsvæsen være?“

Skytterregimenterne.

(Gardehusarregimentet -- Kjøbenhavn, og
4de Dragonregiment -- Næstved.)

Det ses, at ovennævnte 2 Regimenter allerede eksistere, men de miste deres Karakter af at være „Rytterregimenter“ og gaar over til at blive

„2 beredne Fodfolksafdelinger“
paa danske Heste.

Som Følge heraf bortfalder al Efterretningstjeneste, Ridning som Hovedfag, til dels Tjenesten med Sabel m. m.

---

menige bestaaende i Konkurrenceridt, Væddeløb m. m. for alle Grader; men det er jo klart, at disse kun have forøget den i Forvejen i Rytteriet alsidige Tjeneste, og de have nærmest kun godtgjort, at der ikke er „Tid“ og heller ikke tilstrækkelig mange „egnede Heste“ til at indføre nævnte nye Tjenestegrene. Det gaar for meget ud over den øvrige Tjeneste, naar der til nævnte vigtige Ridt skal anvendes den til saadanne strengt nødvendige Tid, thi som Hastværksarbejde ere „Konkurrencer“ ikke meget uddannende. Tværtimod!

I hvert Fald er jeg til fulde bleven overbevist om, at det ikke betaler sig „at lappe“ paa det bestaaende, og at en Udskillelse af „særligt Efterretningsrytteri“ er paatrængende nødvendig.

Hoveduddannelsen bliver Infanteritjeneste Hesten det bedste Transportmiddel for Skytten.

Idet nu alle de mange Afgivelser af Mandskab og Heste og navnlig Befalingsmænd, bortfalder i de ændrede Regimente, bliver den anerkendte herskende Mangel, der bestaar i alt for store Svækkelser i Styrke og Kommandoforholdene, afhjulpen; og med Efterretningstjenesten udskilt er der intet til Hinder for at indføre

Gevær i Stedet for Karabin,

og saaledes gøre Skytten Infanteristen jævnbyrdig.

Som Følge af den kostbare og vanskelige Uddannelse udskrives ligeledes til disse 2 Regimente intelligente Folk og gode Skytter, de være 70 eller kun 60 Tommer høje og paa Mødedagen uden Kendskab til Heste.

I Rytteriet er det i højere Grad end noget andet Sted meget mere Kvaliteten (Mand og Hest) end Kvantiteten, det kommer an paa, thi det bør erindres, at en menig Dragon koster Staten lige saa meget som 10 Infanterister.

(Hvor glimrende anvendeligt beredent Fodfolk i al Almindelighed er, har Kaptajn E. Holten-Nielsen fremset i et Foredrag „Behøver vi beredent Fodfolk“, som Kaptajnen holdt saavel i Krigsvidenskabeligt Selskab i Kjøbenhavn som i Odense Officersforening i 1906, og navnlig til Sjællands Forsvar skal jeg varmt anbefale saadanne.)

-- Da Efterretningsregimenterne dels har flere Befalingsmænd og dels færre Remonter at ride til end de 2 beredne Skytterregimenter, og desuden har Ridning som Hovedfag, formenes det at være praktisk, at førstnævnte Regimente tage en Del Remonter i Tilridning

for Skytteregimenterne --- f. Eks. 30 af de ædleste pr. Regiment, d. v. s. 5 til hver Ryttertrop -- samt at Ride-skolen fortrinsvis faar Remonter fra Skytteregimenterne.

Det maa siges, at Remonteridningen i vort nuværende Rytteri — udelukkende af Mangel paa Tid og Befalingsmænd --- ikke er saa udviklende og sund for Dyrene, som den absolut bør være i Statens Tjeneste.

Skytteregimenterne ere normerede med et Antal Rekylgeværer.

Skytteregimentet.

- (1. Skyttebataillon under Gardehusarregt., Kjøbenhavn.
2. do. „ 2. Dragonregt., Roskilde.
3. do. „ 4. do. Næstved.
4. do. „ Gardehusarregt., Kjøbenhavn.)

Dette Regiment „Fæstningsfodfolk“ oprettes :

- 1) fordi det er ganske nødvendigt for Rytteriets Skyld,
- 2) fordi det er ligesaa nødvendigt af Hensyn til Fæstningen.

a d 1. Skytteregimentets 3 Liniebatailloner ses at være direkte underlagte og kasernerede sammen med de 3 beredne Regimenter paa Sjælland.

Bataillonerne har altid Mandskab og ligemeget, nemlig hver c. 100 Mand hele Aaret rundt.

For Efterretningsregimenternes Vedkommende skal her bemærkes, at de have 336 Heste hver med en forholdsvis lille Udstationering (ædlere Heste, og des-

uden maa der --- foruden Remonterne --- en stor Del af Aaret have 2 Heste til Tjeneste pr. Mand), medens de uden for Manøvretiden kun have c. et halvt Hundrede Mand i Vinterperioden og c. 100 Mand i Rekrut- og Sommerperioden.

Dette er i hvert Fald et for lille Mandskab til Hestevartningen og indre Tjeneste.

Hvad de 2 beredne Skytterregimenter angaar, bliver dette Forhold det samme som hidtil, men tager man tillige Hensyn til Omgangstjenesten: Vagt-, Ordons-, Koge-, Oppasser-, Magasinstjeneste, Trækken til Beslag, Ridehus- og Forhindringsarbejder, Fouragering for Rytteriet og Fodfolksofficererne, Hakkelseskæring, Indmønstring, Udstationering af Heste, Kørsel, Kaserenerengøring og Sygdomstilfælde, Orlov o. s. v., da maa her siges at herske en Mangel, der nødvendigvis maa raades Bod paa.

Ofte møder kun $\frac{1}{6}$ — $\frac{1}{2}$ af Mandskabet til Tjeneste, og sjælden over $\frac{2}{3}$.

Indtræffer saa f. Eks. det Uheld, som fornylig her i Odense, at Lungesyge faar Indpas blandt Hestene, ja da kan man indstille al Uddannelse. --- Min Eskadron stod i et Par Maaneder med gennemsnitlig 14 Mand til at varte over 100 Heste (dels syge, Rekonvalescenter og friske). At holde blot Ridning var der ikke Tale om; kunde vi naa at faa Hestene rørte, vare vi overordentlig tilfredse. Havde denne Periode varet 14 Dage længere, havde Mandskabet ikke kunnet komme hjem i Julen eller ved Nytaar.

(Hvorledes vilde det gaa Feltartilleriet, dersom det i saa Henseende kun havde Trainkonstabler og ingen Konstabler til Hjælp?)

Det synes mig lige saa uforklarligt, at man uddanner „Tjenestekarle“ til Efterretningstjeneste, som utilladeligt, at der i deres 21 Maaneders lange, byrde-

fulde Tjenestetid faktisk kun kan anvendes c. $\frac{1}{3}$ af nævnte Tid til deres egentlige Krigsuddannelse.

Er det da ikke mere formaalstjenligt at uddanne intelligente Folk, Studenter o. l. i 21 Maaneder og give dem et Hjælpekommando i „Skytterregimentet“ (Tjenestekarle), der ligger inde i c. $\frac{1}{2}$ Aar?

Byrderne ved den lange Tjeneste for „Studenten o. l.“, synes dog at svinde noget derved, at der kunde gøres Udvej for en Del daglig Frihed, og den der vil — jeg forudsætter gode Kaserneforhold —, kan saaledes udfylde denne Tid med Studier o. l.

(De intelligente Folk kan ogsaa udøve en gavnlig Indflydelse paa Tjenestekarlen.)

For den velhavende Student spiller Tiden ikke saa stor en Rolle, og den fattige Akademiker maa næsten glæde sig over at være forsørget i henved 2 Aar. De 2 senere Indkaldelser maa i Grunden siges at genere en Student mindre end en Tjenestekarl.

Forslaget udviser derfor, at Regimentet i Aarhus har faaet 33 Hestepassere at skalte og valte med hele Aaret rundt, og at 2. Dragonregiments Ryttertroppe hver kunne faa 16–17 Mand, Gardehusar- og 4. Dragonregiments Eskadroner hver 33 for $\frac{1}{2}$ Aar ad Gangen fast tildelte Fodmænd til daglig Hjælp i Stalden og til Overtagelse af den indre Tjeneste.

Bataillonerne glide saaledes i mangt og meget ind under de beredne Regimenter.

ad 2. Skytterregimentet tilgaar Fæstningen under Mobilisering.

Uddannelsen er Skyttetjeneste og Pionerarbejde.

Bataillonernes Uddannelse kan paa et halvt Aar ikke komme paa Højde med de eksisterende Infanteriregimenters, naar Rytteriet daglig gør Brug af det som

„Arbejdskommando“ i c. 2—4 Timer og benytter det til sin Omgangstjeneste, men det vil utvivlsomt blive et Regiment, der meget vel kan optræde i 2den Linie og i en Fæstning er lige saa fortrinligt som de andre Fodfolksregimenter.

Det er i Tal større end disse.

Betragtes vor „fortifikatoriske Armering“, ses det hurtigt, i hvor høj Grad Fæstningen trænger til dette Regiment.

Da man i Krigstid kun tør paaregne at have 4—6 Fodfolksregimenter paa Sjælland, er det saaledes ikke blot Fæstningens Forsvarsstyrke, der er ringe, men Fæstningsstaben, Pladskommandantskabet, Fæstningsartilleri- og Fæstningsingeniørkommandoen staar med et meget for lille Arbejdskommando alene til „Stor-
frihedens Fuldstændiggørelse“.

Det er lært Eleverne i Officerskolens ældste Klasse, at den Undersøgelse, der har fundet Sted for at godtgøre, hvor stor civil Arbejdskraft, man med Sikkerhed turde paaregne at have i København under en Krig, har givet det sørgelige Resultat, at der kun fandtes „1200“ brugbare Arbejdere.

Da vore Feltregimenter utvivlsomt vil faa nok at gøre med at holde Fjenden fra Livet, mens Fæstningen klargøres, saa ses det altsaa at være en Nødvendighed, at der i Tide skabes et „vaabendygtigt Arbejdskommando“.

Skytteregimentet tæller c. 5000 Mand Linie- og 4000 Mand Forstærkningstropper, d. v. s. en meget værdifuld Forøgelse i „Sikkerhedsbesætningen.“

Da Avancementsforholdene i Rytteriet dog maa ordnes saaledes, at de glide i Lighed med de andre Vaabens, og da det særlig er de yngre Kadrer --- Premierløjtnanter og Sergenter --- der er Brug for i et Efterretningsrytteri, da ses det at være en Nødvendighed at finde passende Anvendelse for forholdsvis lige saa mange ældre Kadrer.

Fuldt saa vel som ønskeligt lader dette sig næppe gøre, men jeg synes, jeg har truffet et i mange Retninger heldigt og formaalstjenligt Resultat i „Skytteregimentet“, i hvilket netop det omvendte Forhold finder Sted, idet nævnte Regiments yngre Rammer vel taale nogen Indskrænkning.

Ligesom i Officerskorpset bør derfor alle Forfremmelser i Underofficerskorpset og i Musikken blandt andet af Nødvendigheds- og Retfærdighedshensyn, være vaabenvis under Generalinspektøren, hvem det derfor maa tillades at lade Rammerne i Regimenterne variere noget i Graderne (det er ogsaa til Dels saaledes indenfor Artilleriet).

Skytteregimentet gavner saaledes Rytteriet overordentlig meget derved, at det yder Retraiteposter for de ældre og for de mindre egnede beredne Befalingsmænd, og denne Foranstaltning saavel som den paatænkte Udvidelse af Rytteriet ved Mobilisering, som Skytteregimentet ligeledes aabner Mulighed, for (omtales senere under Afsnittet „Erstatning og Supplering“) turde maa-ske være Forslagetets allermost betydningsfulde Faktor.

Skytteregimentets Ritmestre --- Kompagnichefer --- ere normerede med hver 1 Officershest.

Bataillonerne have Musikkorps fælles med de beredne Regimenter. De i Krigstid ikke beredne Trompetere følge ved Mobilisering med Regimentet ind i Fæstningen.

Forskellige Bemærkninger.

Den foreslaaede Kombination af Rytteri, beredent Fodfolk og Fodfolk i samme Vaaben, tager sig maaske mindre heldig ud, men jeg tror, at den er ikke blot paa sin Plads, men ogsaa nødvendig i vor lille Hær, hvor det gælder om at faa saa mange Soldater uddannede som mulig, samtidig med at der skal spares til det yderste.

Desuden tør jeg vel nok anføre, hvad der er en Kendsgerning og i sig selv naturligt, at der er Befalingsmænd i Rytteriet, som med Alderen tilfredsstillet Ridelyst eller for høj Vægt gaar bag af Dansen som Ryttere, og det vil ikke være uheldigt for et Rytteri at vedkende sig dette og give det Lejlighed til Forsættelser inden for Vaabnet.

Nævnte Befalingsmænd ere ingenlunde ubrugbare i Krigstjenesten -- kun ikke heldige i det egentlige Rytteri, hvor de hemme Sporten (Rytteraanden) og vi pensionere nu engang ikke „Aldersrytterne“.

Straks vil det sikkert falde Rytterne vanskeligt at vænne sig til Tanken om et „Fodregiment“ i Rytteriet.

Jeg kan imidlertid ikke tænke mig nogen bedre kavaleristisk Foranstaltning.

I intet Vaaben som i Rytteriet maa der forlanges „Korpsaand“, om det ret skal være anvendeligt.

Naar derfor Aldersrytterne o. l. trække sig tilbage i det foreslaaede „Skytteregiment“, have de 4 ændrede Rytterregimenter iøvrigt Betingelse for at blive det første Rytteri, der eksisterer.

Men det bedste ved Kombinationen er, at den aabner og yder Betingelse for at hæve Rytteriet til det, som det bør være.

„Stabsvaabenet“ (jf. heri Tyskland).

Den Patrouilleofficer og Ryttertropschef, som har de rette „Feltherreøjne“, erhverver sig i Aarenes Løb et Grundlag Kunstfærdighed og Falkeblik som mangelen en Stabsofficer, der til Fods har klæbet til Kolonnerne, maatte ønske at besidde.

Derimod faar Rytteren ikke den for al Troppeføring, Manøvrering og Tumlen med Masserne, fundamentale og aldeles uundværlige Erfaring, som kun kan erhverves i Infanteriet, -- men han faar nu Lejlighed til i sit eget Vaaben at lære Fodfolkseksercits og Fodfolkstaktik, saaledes, at han for at være duelig til Stabsposterne i Hæren som Ritmester (eller Oberstløjtnant) dog kun har en Del Gange at deltage i Fodfolkets Kantonnementsøvelser.

Det er ogsaa værd at tage i Betragtning, at Stabs-officerer, der engang have været rutinerede Ryttere, altid vil vedblive at være mere hjemme paa Hesteryggen, end Tilfældet i Øjeblikket kan være for Stabs-officerer i Almindelighed.

Nu ses det imidlertid ved nærmere Betragtning, at Rytteriet selv egentlig kun har 2 Regimentschefer -- nemlig de beredne Skytterregimenters -- som kan siges at beklæde Stabsposter (Førerstillinger).

Dette turde være for lidet i det intelligente Vaaben (Feltherre-Vaaben), som Rytteriet absolut bør være.

Dersom der derfor aabnes Vej for Ritmesteren til at blive Oberstløjtnant og Bataillonchef o. s. v. i Infanteriet, da kan det ganske vist med Rette siges, at Rytteriet favoriseres, men, dels bør Rytteriet ingenlunde være et teknisk Vaaben, og dels trænges der til at bødes paa de i Forhold til Ritmestrenes Antal (37) faatalige Oberstpladser i Rytteriet (12), for at Avancementet ikke skal blive for langsomt i det Vaaben, der absolut maa kræve den fineste Tilgang fra Officerskolen.

Hvilke højere Chefer kan i Grunden anvende Rytteriet ret uden at vide, hvad det er?

For gensidig Uddannelses Skyld og i hele Militærtjenestens Øjemed, vilde det derfor være hensigtsmæssigt at faa et bedre Samarbejde frem mellem de 2 naturlige Stabsvaaben, Rytteriet og Fodfolket, end Tilfældet er. Jeg mener hermed, at de 2 nævnte Vaaben bør staa hinanden nærmere — hvilket ogsaa nu muliggøres, da de (bortset fra Efterretningstjenesten) til Dels faa samme Opgaver.

I nævnte Øjemed burde derfor et Antal Fodfolks-officerer (Stabsemnerne) og Infanteriunderofficerer aarlig forrette Tjeneste i de 3 Skytteregimenter (for Officerernes Vedkommende om muligt ogsaa i Efterretningsregimenterne tillige), ligesom det utvivlsomt vilde være formaalstjenligt, at enhver fast Officer og Underofficer i Rytteriet i hans 3.—6. Tjenestear henholdsvis som Premierløjtnant og Sergent forrettede $\frac{1}{2}$ Aars Tjeneste i Fodfolket i dettes Rekrut- og Manøvre-tid — Stabsemnerne som nævnt flere Gange.

Rytterbefalingsmændene bør være mere inde i Taktik, end Tilfældet er, og da navnlig Efterretningsrytteriets. I de beredne Skytteregimenter kommer dette af sig selv ifølge Omorganisationen, men skal „Regimentspatrouillen“ i Krigstid og under Manøvrer gøre den fulde Gavn, da skal den som sagt have lidt af Feltherrens Forstaaelse og Blik; (og som foreslaaet en god Færdighed i Indkvartering af Fodfolk).

Under vore store Manøvrer burde et Par Generalstabsofficerer, der forud kendte lidt til Øvelserne, føre de af Efterretningsregimenterne ikke anvendte og undværlige Befalingsmænd rundt paa Kamppladsen og holde en Slags Instruktionsøvelse. Rytteren i Særdeleshed lærer meget under Manøvrerne, ser som nævnt betydelig mere og faar som Følge deraf ogsaa et langt

bedre Overblik over Øvelserne end den Mand, der er bunden til Kolonnen og Slaglinien, men mangen en Gang savner den unge Rytter Vejledning til fuld Forstaaelse.

Som anført bør 2. Dragonregiment, Odense, ligge paa Sjælland (Roskilde).

Intet Vaaben som Rytteriet nyder Fordelene af at være kendte med Terrainet, og intet Vaaben taber mere i sit Værd ved at optræde paa fremmed Grund, end netop Rytteriet. Det evakuerer desuden langsommere end Fodfolk.

Sjællands Terrainbeskrivelse (Kampstillinger i Øst-sjælland, Vejnæt, Telegraf- og Telefonvæsen, Vandløb, Broer, Vadesteder, Højdeforhold, Overskuelighedsforhold, „Overfaldsstillinger“ o. s. v.), Indkvarteringsforhold, „Fjendens“ Hærorrdning og Kolonnedybder o. s. v., bør være den vigtigste Teori i Stabsvaabnet, hvoraf Efterretningsrytteriet mindst 1 Gang om Aaret maa Sjælland rundt.

„Det var i gamle Dage, at det var nok for Rytter-officeren at sætte en Attakke an!“

Erstatning og Supplering.

Det siger sig selv, at Afgang under Krig af den finere Del af Efterretningsregimenterne (Patrouillerne, Ordonnanserne og Fuldblodshestene) ikke kan erstattes.

Derimod kan begge de beredne Skytteregimenter betydelig lettere erstatte Afgang i Krigstid, end Tilfældet er med vort nuværende alsidige Rytteri, og det baade for Hests og Mands Vedkommende.

Jeg synes endogsaa, at der er en meget stor Mulighed for — naar Efterretningstjenesten er udskilt — at de 2 beredne Skytterregimenter i kort Tid kunde indkøbe brugbare „Transportrideheste“ (Kommunehestene) og yderligere gøre 4—5 Aargange beredne i

„endnu 2 Skytterregimenter“,

hvis Rammer meget vel lod sig udskille af „Skytterregimentet“ (Fodregimentet). -- Dette, der da til Dels stod uden Kadrer, maatte da midlertidig tildeles Fæstningstaben, Pladskommandantskabet o. s. v., som udelukkende Arbejdskommando. --

Endnu gunstigere blev Forholdet, dersom Skytterregimenterne i Fredstid satte denne Tanke i System og i Korthed sagt gav alle sine Heste Orlov (Ferie paa Landet) i c. 2 Maaneder og i dette Tidsrum indkaldte og nogenledes uddannede alle Kommunehestene, hvis Ejere da ved Indmønstringen i Stedet for deres egen Hest modtog en „Feriehest paa Foder“.

Da man nok tør gøre Regning paa, at Sjælland har c. 1000 brugelige Transportrideheste, kan Skytterregimenterne gøre hele Linien og de første Aargange af Forstærkningen beredne, og Rytteriet stiller saaledes til Sjællands Forsvar ikke mindre end:

„4 beredne Skytterregimenter,
1 fortræffeligt Efterretningsregiment
og 1 talrigt Fæstningsregiment“
(samt c. 2000 i Skydning uddannede Hestepassere). .

De to omtalte „supplerende Regimente“ koste, da Rammerne haves i Skytterregimentet, utrolig lidt i Fredstid.

Gennemføres denne sidste Tanke -- Kommunehestenes Uddannelse i saa stor Udstrækning som mu-

lig - da vil jeg henstille, at Gardehusarregimentet ogsaa bliver et Efterretningsregiment. —

Da de beredne Skytterregimenter ved Krigsudbrud i hvert Fald har langt lettere ved at udvide sig end Efterretningsregimenterne, formenes det at være heldigt, at førstnævnte Regimenter ved Mobilisering til 2. Dragonregiment (Sjælland) hver afgav f. Eks. 45 af deres letteste Heste, saa at de 6 Ryttertropper paa Sjælland vare i Stand til at gøre hele Liniemandskabet beredent paa gode Heste. — „Strejftroppen“ fik derved vist netop den heldigste Størrelse.

Regimentet i Aarhus vil sikkert i hele Jylland let kunde finde 90 gode Rideheste (Kommuneheste) ved Mobilisering og dermed udvide sig i samme Maalestok som 2. Dragonregiment.

Anbefaling.

Foruden den vigtige Faktor, at ovenstaaende Forslag udviser en pekuniær **B e s p a r e l s e** for Krigsministeriet paa c. 45,000 Kr. aarlig, skal jeg som yderligere **Anbefaling** endnu fremføre følgende **Bemærkninger** :

At jeg anser 12 Ryttertropper med det foreslaede særligt uddannede Personale, „udsøgte Mandskab og Hestemateriel“ for mindst lige saa virksomme, lettere anvendelige og mere betryggende for den øvrige Hær (Landet) end de i disses Sted udgaaede 9 Eskadroner, samtidig med at de blivende 6 Eskadroner m. v. i flere Henseender (Bevæbning, Uddannelse, Kommando og Styrkeforhold) stiger i Værd;

- at Rytteriet ved Spaltning mellem Efterretningsrytteri (det egentlige Efterretningsvæsen og Strejfrytteri) og beredne Skytteregimenter i Virkeligheden faar langt friere Hænder til at „være Rytteri“ end Tilfældet er i Øjeblikket;
- at der indvindes et haardt tiltrængt Regiment „Fæstningsfodfolk“ og
- at dette sidste Regiment under Rytteriet, deri afhjælper en af de allerførste Mangler, som der nødvendigvis maa raades Bod paa (Tidens Anvendelse til Krigsuddannelse), og
- at samtlige Mangler i Vaabnet navnlig et „alt for lille Befalingsmandspersonale til den daglige Fredstjeneste, endsige i Krigstid“ i det hele taget afhjælpes;
- at Vaabnet i det hele taget ikke blot faar Lejlighed til at sætte sig ind i Fodfolkstjeneste (Fæstningstjeneste), men ogsaa Tid dertil, og saaledes tvinger det til ikke at overse den i Virkeligheden (næst Ekklarerings-tjenesten) vigtigste Gren af Tjenesten, der med vor nuværende Rytterordning alle Dage nødvendigvis maa blive „Stedbarnet“ og altid vil blive tilsidesat „af Rytteren“, hvor alsidig han end er, og
- at Rytteriet ifølge den foreslaede Kombination af forskelligeartede Regimenter faar Betingelse for at blive „Stabsvaabnet“ — bedste Officerstilgang (og Underofficerstilgang) — og
- at Rytterofficerens erhvervede Overblik og Erfaring — samt større Bevægelighed — derved virkelig af og til kan komme Hæren til Gode i Stedet for som nu at skulle dræbes i Fødslen; endvidere,
- at det vigtigste i Krigstid, Hærens Rammer, ifølge Organisationen ere voksede en Del med alsidige Befalingsmænd, og

- at der derfor er en meget stor Mulighed for under Mobilisering med en Del af „Skytteregimentets“ Kadrer at kunne skabe endnu 1 à 2 beredne Skytteregimenter, medens Fodregimentet med dets derved indskrænkede Rammer midlertidig tildeles Fæstningsstaben ;
- at der under Liniens Mobilisering møder c. 7000 uddannede og let anvendelige Soldater i det ny Vaaben, medens der i det gamle Rytteri kun mødte c. 3700 Mand, hvoraf kun godt Halvdelen kunde gøres beredne, medens Resten var mindre let anvendelig, og
- at endnu gunstigere Forhold finder Sted i Forstærkningen, idet det ny Vaabens Forstærkning tæller c. 5400 Mand — alle geværuddannede — medens det gamle Rytteris Forstærkning kun mødte op med c. 1800 karabinuddannede Ryttere, der i al Tjeneste til Fods maa siges at være ringere end ovennævnte 3 Gange saa store Styrke ;
- at Forandringen muligvis vil medvirke til at Odense-Regimentet flyttes til Sjælland (jeg har ladet mig fortælle, at der dog er tænkt herpaa) ;
- at Forslaget ogsaa er et lille Skridt henimod den „almindelige Værnepligt“, idet det ny Vaaben aarlig udskriver 962 Mand, medens det nuværende Rytteri kun udskriver 480 Mand, d. v. s. en Forskel paa 482 Mand eller over det dobbelte af hidtil ;
- „at endvidere den i „Militært Tidsskrift“ Nr. 5/1905 af det krigsvidenskabelige Selskab for Aaret 1905–06 udsatte Prisopgave, der lød saaledes :
- „Under Hensyn til de voksende Krav, der stilles til Rytteriets Præstationsevne, ønskes en nærmere Redegørelse for, hvilke Forholdsregler, der bør tages for at indskrænke — saa meget

som mulig . . . de hos Hestemateriellet i stigende Grad forekommende B e n s k a d e r .“

i Hovedsagen maa siges at være kommen sin Løsning saa nær som mulig (Sortering af de ædlere Heste, mere ensartet Brug af Hestene, eventuelt en lille Ferie for disse paa samme Tid).“

At „Remonteringsspørgsmaalet saa at siges løser sig selv.

Alt i Alt, at Rytteriet ved det foreslaaede Change-ment i et eneste Spring naar, hvad det møj-sommelig i mange Aar langsomt har arbejdet sig et Stykke frem i: „Hurtighed og Skyttetjeneste“, men uden at opnaa eller nogen Sinde at kunne naa det sikre Resultat, som den foreslaaede Spaltning utvivlsomt vil udvise.

Kan det muligvis siges, at Rytteriet taber i Freds-størrelse, saa kan det med Rette paastaas, at Vaabnet stiger i dets

V æ r d i K r i g s t i d .

I Korthed sagt gaar altsaa Forslaget ud paa at erholde 5 ny forskelligartede Regimenter i Stedet for de nuværende 5 ensartede, og jeg tror ikke, der er nogen, der tør paastaa, at de eksisterende Regimenter ere eller kunne blive det for

L a n d e t s F o r s v a r

som de foreslaaede Regimenter virkelig kan gøre For-
dring paa at anses for.

2^{DET} FORSLAG.

Da Motiveringen til dette Forslag i Hovedsagen er den samme som til foranstaaende, skal jeg indskrænke mig til at sige følgende om Forslag II.

Det er mindre radikalt og er nærmest fremkommet, fordi jeg dengang frygtede, at man ikke vilde anerkende „det beredne Fodfolks“ Værd.*)

Forslaget afviger iøvrigt kun fra ovennævnte deri, at alle

4 Rytterregimenter

ere ens og alle have den nuværende alsidige Uddannelse.

---

*) Efter at jeg imidlertid saavel i Kjøbenhavn som Odense 1906 har hørt Kaptajn E. Holten-Nielsens Foredrag „Behøver vi beredent Fodfolk“ og deraf samt gennem de affødte Diskussioner erfaret, hvor ofte „beredne Skytter“ allerede have spillet Rolle i andre Hære, og at der dertil er en Del Interesse for Indførelsen af denne Vaabenart herhjemme, tror jeg dog ikke længere, at der er noget at frygte i den Henseende.

Den russisk-japanske Krig synes jeg desuden giver mig Ret i mine Anskuelser. Krigen viser til fulde, at „Rytteri i den gamle Forstand“ er overflødig, og det, der er Brug for, er først og fremmest „Officerspatrouiller og beredne Ochotnikikommandoer (j. Strejfpatrouillen) og dernæst beredne Skytter“. Japanerne klarede sig næsten uden „Rytteri“; Kosakkerne kæmpede langt oftere til Fods end til Hest og maatte altid paa Grund af underlegen Bevæbning vige for det japanske Fodfolk.

Hesteantallet pr. Regiment er gaaet ned fra 484 til 330, men Trediedelen af disse ere beregnede med 400 Kr. højere Indkøbspris pr. Hest end hidtil. Jeg henstiller da, om disse skulle samles i en

„Efterretningseskadron pr. Regiment“ eller fordeles ligeligt til de 3 Eskadroner.

Det første vil sikkert være det heldigste.

Den aarlige Udskrivning pr. Regiment er gaaet ned fra 96 til 66 Mand.

Hvert Regiment har faaet 2 Premierløjtnanter og 5 Sergenter samt 12 Korporaler (i 4 Aargange) mere end hidtil.

„Skytteregimentet“ (Fæstningsfodfolk) fremtræder i ganske samme Skikkelse som i Forslag I, og Regimentet i Aarhus har ligeledes faaet 33 Hestepas-sere tildelt.

Alle Officerer i Skytteregimentet ere her normerede med hver 1 Officersrîdehest.

Oversigten over Rammerne ere nærmest ganske den samme som i Forslag I.

Ved en nærmere Betragtning adskiller dette Forslag sig saaledes fra det første i Hovedsagen kun i Organisationen og fremtræder maaske i en for Rytteriets Befalingsmænd mere tiltalende Inddeling, idet samtlige Rytterregimenter ere ens.

Nogle vil maaske endog finde, at dette Forslag i flere Henseender rummer adskillige gode Sider frem for førstnævnte.

REGNSKAB

for den pekuniære Side af Sagen skal jeg ikke her trætte Læseren med.

Jeg skal dog gøre følgende korte Uddrag:

De allerede nævnte Lønningstillæg til Forplejningspersonalet og Bøssemagere ere foraarsagede ved det forøgede Ansvar og Arbejde, der paalægges disse.

Korporalerne i de 2 Efterretningsregimenter og alle beredne Korporaler i Forslag II ere beregnede med 120 Kr. mere i aarlig Lønning end hidtil samt med 100 Kr.s Forhøjelse i Orlovspengene, for derved for deres Underofficersuddannelses Skyld at sikre sig Pladsernes Udfyldelse.

Til Ammunition er yderligere beregnet c. 2000 Kr.

Til Tillægsfoder er beregnet { Forslag I 6,701 Kr.
— II 10,468 „

Til Rytteriets „Sportskasser“ (Væddeløbs-, Terrainridnings-, Trænings-, Pistol- og Geværskydnings- samt Springpræmier, Rejsehjælp o. l.) er beregnet:

Forslag I		Forslag II	
pr. Efterretningsregiment.		pr. Rytterregiment.	
Officerer	2000 Kr.	Officererne	800 Kr.
Underofficerer	1500 „	Underofficererne	900 „
Menige	1000 „	Menige	300 „

Status

(aarlig).

	Forslag I	Forslag II
	Kroner	Kroner
Besparelser for Krigsministeriet	45,000	55,000
Udgift for Finansministeriet i flere Pensioner ad Aare end hidtil . . .	45,000	45,000
Indtægt for Statskassen	± 0	10,000
Indtægt ved Salg af 775 Heste i første og 960 Heste i andet Forslag à Gennemsnitspris 400 Kr. giver en		
Organisationshjælp à	310,000	384,000

For Regnskabets ufejlbarlige Nøjagtighed indestaar jeg ikke, men Fejl af Betydning findes i hvert Fald ikke. De gamle Lønninger for Officerer m. fl. ere benyttede.

SLUTNINGSBEMÆRKNING.

Jeg staar ikke alene med den Tro, at i hvert Fald vi yngre Befalingsmænd engang skal kommandere vore Soldater imod en Fjende, og jeg tager det derfor som Pligt at arbejde hen til de bedste Betingelser for at opnaa det bedst mulige Resultat for Landet.

Vi unge har Ret til at blive hørte!

Mit Forslag kan trænge til megen Drøftelse, før det naar sin bedste Skikkelse, men jeg føler mig overbevist om, at Grundtanken i det er god og s n a r e s t bør bringes til Udførelse.

Med min Kraft alene naar jeg tvivlsomt det paa-tænkte Resultat, og derfor retter jeg en varm Bøn til de ældre Kammerater, der ere af min Anskuelse, til dem, hvis Ord har Magt eller blot Indflydelse, og som vil og tør lægge sig i Breschen for en god Sag, om at v i r k e for en Omorganisation af Rytteriet.

„Lad os i det hele taget engang koncentrere os om en Opgave:

Sjællands Forsvar.

Hjælp de, der kan!

Ingen ved, hvor kostbar Tiden er!“

FORSLAG
TIL
FORPLEJNINGSKORPSETS
OMORGANISATION

FORORD

Da jeg i 1905 indsendte et haandskrevet Forslag til Forsvarskommissionen angaaende Rytteriets Omorganisation, udtalte nogle af Kommissionens Medlemmer, at det vilde have været mere praktisk at indsende et mangfoldiggjort Forslag frem for et Manuskript.

Dette kan næppe bestrides.

Da dette „Forslag til Forplejningskorpsets Omorganisation“ ligeledes vil tilgaa Forsvarskommissionen, har jeg i den Anledning ladet det trykke; men da det sikkert er af Interesse og mulig endog af Betydning, at flere kende Forslaget, idet nogle maaske vil udtale sig om dets Værd — eventuelt forbedre Forslaget — tillader jeg mig herved at give enhver Lejlighed til at skaffe sig Skriftet i Hænde.

At trænge saaledes ind i Detaillerne i dette Forslag som jeg har gjort i mit „Forslag til Rytteriets Omorganisation“ er mig ikke muligt, da jeg ikke er Fagmand paa Forplejningsomraadet, men forhaabentlig er Forslaget for saadanne saa vel som for Politikere dog tilstrækkelig oplysende.

Maatte denne Ordning af Hærens Forplejningskorps i Hovedsagen finde Anerkendelse, vil det for en Embedsmand af Korpset sikkert ikke være noget større Arbejde at omforme og korrigere nærværende Skrifts Indhold samt foretage de faa nøjagtige Regnskabsbereg-

ninger, som jeg ikke har forsøgt at detaillere, saaledes at nærværende Forslag eventuelt kan fremlægges som Lov ved første givne Lejlighed.

Forslaget er fra min Haand flere Aar gammelt, men da jeg altid kun har tænkt mig, at det mere skulde gøre Gavn i Retning af „Ledetraad“ end som Rettesnor, finder jeg ikke, at der er særlig Anledning til at omarbejde det, skøndt der som bekendt i de senere Aar er foretaget flere heldige Reformer*) i Intendanturen. Jeg beder derfor Læserne gaa let hen over, hvad der synes dem antikveret eller nu mindre væsentlig.

---

*) Den nu paatænkte Reduktion af Forplejningskorpset til For-
del for Læge- og Dyrlægekorpset forekommer mig dog ikke
blot mindre heldig, men **uforsvarlig**.

Motivering.

De sidste Krige i Almindelighed -- og ikke mindst vore egne -- vise til fulde, at „Forplejningskorpset“ er en Institution, som der bør skænkes langt større Interesse, end man i Reglen er tilbøjelig til at gøre.

Hærens Administration og Troppernes Forplejning i Felten er to af Krigens fornemste Faktorer.

Da Forplejningskorpsets Opgave er at administrere Hærens Pengevæsen og varetage Troppernes Forplejning, er det ikke tilstrækkeligt at have en Intendantur, der vel fungerer nogenlunde i Fredstid, men let kan bringe Virvar i hele Administrationen i Krigstid.

Forplejningskorpset bør først og fremmest være ordnet saaledes, at man er sikker paa, at det kan virke fyldestgørende i Krigstid.

Det kan vor nuværende Intendantur ikke.

Den første Betingelse for at Forplejningskorpset skal gøre Fyldest i Krig er, at dets Personale er fortroligt med de Hverv, som det skal bestride i Krigstid, eller med andre Ord, at det ikke er nødvendigt at foretage væsentlige Forsættelser ved Overgang fra Fred til Krig, men at derimod Batailloner“ o. l. kan rykke ud med egne „afdelingskendte“ Intendantur.

Lad en Intendant eller anden Person af Forplej-

ningskorpset være aldrig saa vel uddannet, saa skal der dog en vis Tid til at overtage en anden Mands Bøger og til at sætte sig ind i den ny Afdelings hele Administration og Personelkendskab.

Ifølge Forplejningskorpsets nuværende Ordning skal 20 „Reserveintendanten“, der saa at sige alle kun ere hjemsendte Korporaler med ringe Uddannelse, og som aldrig have været ansvarlige militære Regnskabsførere, ved Mobilisering overtage 20 af Fodfolksbataillonernes Forplejning m. v.

Denne Ordning vil i Krigstid uden Tvivl for Hovedvaabnet foraarsage saa store Ulemper, at disse let kunne faa Indflydelse paa selve Hærens Operationer og derigennem endog blive skæbnesvangre for vort Forsvar i sin Helhed.

Hver Afdeling -- Bataillon o. l. -- bør derfor nødvendigvis have sin egen faste Intendant at rykke ud med saavel i Fred som i Krig.

Den næste Betingelse for at gøre Fyldest maa siges at være, at Forplejningskorpset er „hurtigvirkende“.

Hvad Betingelserne herfor angaar, bliver det nødvendigt at betragte Ordningen dels under Fredsforhold, dels under Krigsforhold.

a. Under Fredsforhold. -- Den lange Tjenestevej i Intendanturen, der for Tiden under Fredsforhold er den gældende, forekommer mig ikke praktisk.

Iste og 2den Generalkommandointendantur, der som bekendt nylig have „mistet deres Navne“, men iøvrigt vedblive at bestaa, synes mig at koste for megen Arbejdskraft, Tid m. m. i Forhold til Øjemedet, og nævnte Institutioner maa i hvert Fald i Fredstid nærmest betragtes som Led i Forplejningstjenesten, der

med større Fordel end Skade helt kunde undværes i den daglige Tjeneste.

Naar 1. og 2. Generalkommando (Stabene) gøres regnskabspligtige som en „Bataillon direkte under Krigsministeriet“ og hver tildeles 1 Overintendant og 1 Sergeant, formoder jeg, at disse er i Stand til at bestride de Forretninger, som Stabene maatte fordre, idet jeg tænker mig alle de nuværende Intendanturforretninger i Generalkommandoerne i saa stor Udstrækning som muligt henlagte til et Par Kontorer i Krigsministeriet: „Korpsintendanturen“ (se de senere Oversigter).

1. og 2. Generalkommando vil sikkert selv uden større Gene kunne undvære Generalkommandointendanturen, og ved dennes fuldstændige Ophævelse fremmes Tjenestegangen i en betydelig Grad, idet hver Afdeling Bataillon o. l. da direkte kommer til at sortere under Forplejningskorpset og Krigsministeriet.

b. Under Krigsforhold. — Noget anderledes stiller Ophævelsen af nævnte Institutioner sig derimod lige over for Krigsforhold, hvor Generalkommandointendanturen efter Bestemmelserne gaar over til at blive „Divisionsintendantur“; men her er sikkert et af de Tilfælde, hvor Krigsordningen af Hensyn til ønskelige og opnaalige Fordele i den daglige Fredstjeneste bør vige til Gunst for Fredsordningen. Og dette lader sig saa meget desto lettere praktisere, som det ikke er forbundet med store Vanskeligheder ved Mobilisering at oprette „Divisionsintendantur“, efter som Oprettelsen af denne Institution saa vel som dens Virksomhed kan gøres til Genstand for Indøvelse under enhver almindelig Kantonnementsøvelse.

Betragter man endvidere vore sandsynligste Krigsopgaver at imødegaa Landgange paa Sjælland

og at holde Fjenden fra Livet (Kjøbenhavn), medens Fæstningen sættes i Forsvarsstand — da er det for Sjællands Vedkommende tilmed ingenlunde givet, at det er særlig formaalstjenligt at oprette „Divisionsintendantur“, ihvorvel det naturligvis absolut maa staa i vor Magt at raade over fornødent Personale til saadanne.

For Sjællands Vedkommende taler Sandsynligheden endog for, at „Brigademagasiner“ ved Hjælp af vore mange Jernbaner og Telefoner ville kunne bestride Forplejningstjenesten, uden at „Divisionsintendanturen“ behøver at rykke i Felten (behøver at organiseres), og at det i hvert Fald vil være det heldigste, at Divisionsintendanturen forbliver inden for Københavns Volde, og allerheldigst vilde det være, om Forplejningstjenesten i Krig saa vidt mulig noget nær kunde blive lig den daglige Fredstjeneste, om end under større Forhold.

Da Jylland, saa længe det ingen Fæstningsværker har, altid vil spille en ganske underordnet Rolle i vort Forsvar, er der — selv om der for denne Landsdels Vedkommende kunde være nogen Grund til at bibeholde Generalkommandointendanturen — ingen Grund til ved en Omorganisation at lade Halvøens Forsvar faa den afgørende Indflydelse.

Naar det til Divisionsintendantur bestemte Personale vælges og udtages blandt de Personer, der ved eventuel Ophævelse af Generalkommandointendanturerne til Dels maa overtage disses Forretninger i Ministeriet (se de senere Oversigter), og naar der til Gengæld allerede i Fredstid oprettes en „Korpsintendantur“, kan man næppe sige, at Hæren i Mobiliseringsstilfælde bliver uheldigere stillet ved Generalkommandointendanturenes fuldstændige Ophævelse. —

Og saa vel i Fred som i Krig forekommer det mig dertil for os naturligt, at Hærens Pengesager i et og alt rykker Krigsministeriet lidt nærmere, end Tilfældet er i Øjeblikket, saaledes at Ministeren faar Forplejningsvæsnet mere i sin Haand. —

Forplejningskorpsets nuværende Organisation er fastsat ifølge „Lov af 22. Marts 1897 om Ordningen af Hærens Forplejningskorps.“ Da Motiveringen til denne Lovs Gennemførelse naturligvis i Hovedsagen er den samme som den Begrundelse, Forslagstilleren yderligere kunde ønske at fremsætte — og dertil betydelig mere autentisk — skal jeg tillade mig her at gengive nævnte Lovforslags

Bemærkninger.

„Nærværende Lovforslag*) er fuldstændig overensstemmende med det tilsvarende i forrige Rigsdagssamling forelagte Lovforslag, der ledsagedes af følgende Bemærkninger :

Medens Lovene af 25de Juli 1880 og 13de April 1894 paa mange væsentlige Punkter have indført Forandringer i og Udvidelser af Hærloven af 6te Juli 1867, blev den ved Loven af 26de Maj 1868 skabte Ordning af Forplejningskorpset aldeles ikke berørt af den første af disse Love og kun yderst svagt af den sidste, og Loven af 26de Maj 1868 staar derfor saa godt som uforandret ved Magt, skønt der mangfoldige Gange har været forelagt Rigsdagen Forslag til en ny Ordning af Forplejningskorpset, og skønt det vistnok kan siges, at det fra saa godt som alle Sider indrømmes, at den nugældende Ordning aldeles ikke er tilfredsstillende. Loven af 26de

---

*) Fremsat i Folketinget den 9. Oktober 1896 af Krigsminister Schnack.

Maj 1868 fremtraadte som det første Forsøg paa at skabe et egentligt Intendanturkorps som et selvstændigt Led af Hæren; thi den Ordning, som fastsattes ved Loven af 6te Juli 1867, har næppe nogen Sinde været betragtet som levedygtig. Da Loven af 1868 udkom, var man ganske paa det rene med, at hvad den gav af faste Rammer, var et absolut Minimum eller vel snarere under dette, men dels satte man sit Haab til, at der gennem Uddannelsen af de værnepligtige skulde tilvejebringes en god Reserve, dels slog man sig til Ro med, at Bestemmelsen om Lovens Revision samtidig med Hærlovens, altsaa efter faa Aars Forløb, skulde give tilstrækkelig Lejlighed til at rette de Mangler, man efterhaanden maatte være bleven opmærksom paa. Men man blev skuffet i begge Henseender. Den frivillige Tilgang, navnlig til Reserveintendantklassen, som man havde gjort Regning paa, udeblev omtrent ganske (der haves for Tiden slet ingen Reserveintendantter og kun 15 Intendantter af Forstærkningen, hvoraf 12 ere tjenstgørende og aspirere til fast Ansættelse i Korpsset og 3 ere hjemsendte), og den Reserve af hjemsendt Personale til Ansættelse i Regnskabsførerstilling, som man ikke kan undvære, maa derfor tilvejebringes ved Udnævnelse af hjemsendte Korporaler, uden at der har været givet disse Lejlighed til ved at fungere i Regnskabsførerstillinger i Fredstid at erhverve sig den ønskelige Routine. Og hvad Revisionen af Loven af 1868 angaar, saa er det, som ovenfor antydet, bekendt nok, at der indtil nu saa godt som aldeles intet er opnaaet til Afhjælpning af Manglerne ved denne Lov. Det er som et Forsøg i denne Retning, at nærværende Lovforslag fremkommer. Naar det i flere væsentlige Retninger afviger fra, hvad der i en Række af Aar har været foreslaaet, saa er det kun med en Del Overvindelse, at

man har bestemt sig dertil; men den Tanke, at det til en vis Grad har været Hensynet til den forøgede Udgift, der har bragt de tidligere Lovforslag til at strande, og det har derefter her været Formaalet at gøre Udgiftsforøgelsen saa ringe som muligt. Der er endog oprindelig arbejdet paa Udkastet med det Maal for Øje, at det aldeles ikke maatte volde nogen forøget Udgift; men det har ikke været muligt derved at komme til et nogenlunde tilfredsstillende Resultat; det foreliggende Udkast udviser derfor en Udgiftsforøgelse, men det er lykkedes at holde den saa lavt, kun lidt over 17,000 Kr. aarlig, at den forhaabentlig ikke skal lægge Lovforslaget nogen Hindring i Vejen. Og man tør ikke tilbageholde den Bemærkning, at det er paa høje Tid, at der sker et alvorligt Skridt for at forbedre Forholdene i Korpset. Det har, som foran anført, vist sig, at Tilgangen af frivillige til at forrette Tjeneste i 1 2 Aar som Reserveintendanten har været aldeles forsvindende, og det tør næppe antages, at Forholdene i den Henseende ville forandre sig væsentligt; naar den Tid er udløben, i hvilken man efter Loven kan holde de værnepligtige til Tjeneste, gaa de allerfleste af dem hjem, og der bliver som Regel kun dem tilbage, der aspirere til en fast Stilling i Korpset. Desto nødvendigere bliver det ved Lovbestemmelse at sikre sig en tilstrækkelig og solid Stamme af faste Embedsmænd, og gøre Vilkaarene for disse saadanne, at der er Udsigt til, at virkelig dygtige Kræfter ville søge derhen; thi man vil ellers, naar Korpset engang maatte blive sat paa en alvorlig Prøve ved indtrædende Fredsbrud, være udsat for sørgelige Skuffelser. Hvad det vil være for en Kalamitet for Hæren, hvis Forplejningsvæsenet ved Krigs Udbrud viser sig ikke at kunne magte sin Op-gave, og hvorledes de ved en kneben Fredsordning be-

sparede Udgifter ville komme mangfoldige Gange fordoblede igen til Udgift paa Krigsbudgettet, behøver knapt at omtales, endsige yderligere at udvikles. Der er en Betragtning, som maaske ikke ligger fjern for en overfladisk Overvejelse, nemlig at drage en Parallel mellem Hærens Lægekorpsets og Hærens Intendanturkorpsets med Hensyn til deres Stilling i personel Henseende ved Overgangen fra Freds- til Krigsfod, idet begge for en stor Del ere henviste til at supplere sig ved Indkaldelsen af hjemsendt Personale; men det maa dog her straks springe i Øjnene, at *Lægekorpsets Reserve er Læger, altsaa Mænd, der stadig ere vedblevne at uddanne sig og virke i en Gerning, der i alt væsentligt er sammenfaldende med den, der vil komme til at paahvile dem i Krig, medens Forplejningskorpsets Reserve bestaar af Mænd i alle mulige Livsstillinger, at hvilke kun et forsvindende Antal efter Hjemsendelsen har beskæftiget sig med Forretninger, der have noget tilfælles med Korpsets Gerning, og slet ingen har virket i en Gerning, der faldt sammen med denne**). Og dog har Lovgivningsmagten haft Øje for, at den Ordning af den militære Lægetjeneste, der blev truffen ved Loven af 1867, ikke var fyldestgørende, og Ordningen er derfor bleven ikke uvæsentligt forbedret, idet Korpset siden 1880 har modtaget en Forøgelse med 10 faste Embedsmænd, nemlig 5 Overlæger og 5 Korpslæger. Men for Forplejningskorpsets Vedkommende, hvor Forøgelsen af Embedsmændenes Antal kun bestaar i 1 Overintendant og 1 Intendant og saaledes staa i et absolut Misforhold til den stedfundne Forøgelse af Hærens Afdelinger, staa Ordningen af 1868 endnu saa godt som urørt. Det er derfor paa høje Tid, at der her gøres et

---

*) Kun fremhævet her.

alvorlig Skridt. Endnu er der i Korpset gode Kræfter, navnlig blandt dets ældre Embedsmænd, som indtraadte i Korpset umiddelbart efter eller i de nærmeste Aar efter, at dets Ordning blev fastslaaet. Men Tilgangen til Korpset har i de senere Aar vist sig aftagende i Kvalitet; ikke saaledes at forstaa, at de Korpset tilgaaede Embedsmænd ikke skulde være fuldt ud hæderlige Personer og dygtige til Stillingen som Regnskabsførere ved Afdelingerne; men Emner, der egne sig til Ansættelse i højere Stillinger i Korpset og i saadanne Stillinger, der forberede til disse og derfor udkræve større aandelig Overlegenhed, have de seneste Aar kun bragt meget faa af, og dette skyldes utvivlsomt for den allervæsentligste Del de slette økonomiske Vilkaar, hvorunder den overvejende Del af Korpsets Personale er stillet. Vil man sikre sig gode Kræfter, gælder det her som overalt, at de vedkommende maa stilles saaledes i økonomisk Henseende, at de kunne leve, det vil sige føre et, om end tarveligt og økonomisk, saa dog nogenlunde sorgfrit Liv med Familie, og det kan en meget stor Del af Forplejningskorpsets Embedsmænd efter den nugældende Ordning ikke, naar de ikke enten have privat Formue eller ere saa heldige ved Siden af deres Embedsvirksomhed at skaffe sig privat Fortjeneste, hvad der ingenlunde overalt er muligt, ligesom det heller ingenlunde overalt er Tilfældet, at Embedsvirksomheden, navnlig for deres Vedkommende, som ere ansatte ved Korpsets øvre Administration, levner dem Tid dertil. Med Hensyn til den økonomiske Stilling skal man blot gøre opmærksom paa, at der i Korpset ingen Aldersgrænser eksisterer, uden for saa vidt det i Praksis er fastslaaet som Princip, at Korpsets Embedsmænd afskediges, naar de naa 70 Aars Alder, og at Forholdet mellem Antallet af Stabs- og Overintendantposter og Inten-

dantposter for Tiden er saa ugunstigt, at mange først i en meget fremrykket Alder eller aldrig ville naa op over Intendantstillingen, hvis Maksimumslønning er 2,200 Kroner. Embedsmændenes Gennemsnitsalder i de forskellige Grader og Lønningsklasser er for Tiden følgende :

Stabsintendanter	57	Aar.	
Overintendanter I	60	—	} 54 Aar.
do. II	54	—	
do. III	48	—	
Intendanter I	50	—	} 42 —
do. II	43	—	
do. III	40	—	
do. IV	36	—	
Intendanter af Forstærkningen	32	—	

Der kunde endnu henpeges paa det betænkelige i at stille Personer, gennem hvis Hænder bestandig betydelige Pengesummer passere, paa saa ugunstige økonomiske Vilkaar ; dette skal dog kun berøres aldeles i Forbigaaende, da det lykkeligvis hidtil har vist sig, at kun et forholdsvis mindre Antal af Korpsets Embedsmænd ere bukkede under for en saadan Fristelse.

Med de her berørte Forhold for Øje har man ved Udarbejdelsen af de nærværende Lovforslag sigtet til en Ordning af Korpset, der skaffede dette et nogenlunde tilstrækkeligt Antal Embedsmænd og stillede disse under nogenlunde fyldestgørende økonomiske Vilkaar. Da dette saavel som en ogsaa meget ønskelig Forbedring af Forfremmelsesvilkaarene i Underofficersklassen nødvendigvis maatte medføre en ikke ubetydelig Udgiftsforøgelse sammenlignet med den nuværende Tilstand, har man, for paa anden Maade at indvinde en væsentlig Del af det paagældende Beløb, maattet undersøge, paa hvilke Punkter en Besparelse kunde finde

Sted, og man har da været nødt til at bestemme sig til en Indskrænkning af de værnepligtiges Tjenestetid. Det har ikke været uden mange Betænkeligheder, at man, med det ved Hærens Vaaben givne Forbillede for Øje, har bestemt sig hertil, men naar en Indskrænkning af Udgifterne skal finde Sted, kan det ikke undgaas at komme ind paa dette Gebet, og man tør nære det Haab, at det ved en meget intensiv Anvendelse af Uddannelses-tiden, som i øvrigt ogsaa hidtil er bleven godt benyttet, skal kunne lykkes at opnaa et fyldestgørende Resultat af Uddannelsen, saavel den første Uddannelse, som samtlige Korpsets Rekrutter skulle gennemgaa, som den videre Uddannelse for en Del af disse.“

Forslagets Maal.

- Mit Forslag gaar derfor ud paa :
- at oprette et
    - 3die Departement i Krigsministeriet
    - dette skulde da bestride saavel Korpsets som 1ste og 2den Generalkommandointendanturs Forretninger —
  - at give hver „Bataillon o. l.“ sin egen faste Intendant — samt endvidere
  - at fastslaa en ny, mere ensartet Tilgang til Intendantembederne, samtidig med
  - at visse Grader i Forplejningskorpset bortfalde ;
  - at fastsætte „Aldersgrænser“ i Korpset og
  - at fremhæve Nødvendigheden af en mere tidssvarende „Lønningsskala“ i Intendanturen.

Over- over det foreslaaede Forplejnings-

		Generallintendant	Stabsintendant	Overintendant	Intendant
Krigsministeriets 3. Departement	Korpsets Overbestyrelse	1	1	1	2
	Korpsintendanturen	»	1	2	2
	Bogholderkontoret	»	»	1	1
1ste og 2den Generalkommando		»	»	2	»
Fodfolket	Bataillonerne 1—30	»	»	»	30
	Regimenterne og Batl. 31—40	»	»	10	»
	Livgarden (Linie- og Forstærkn batt.)	»	»	1	1
Rytteriet	5 Rytterregimenter	»	»	»	5
	Jægersborg Skole	»	»	1	»
Artilleriet	Artilleriafdelingerne 1—4	»	»	2	2
	Trainafdelingen	»	»	»	1
	Artilleribataillonerne 1—3	»	»	»	3
	Tøjhusafd. m. Artilleriets Hovedkasse	»	»	1	»
	Laboratorieafdelingen	»	»	1	»
Ingeniørkorpset	Staben	»	»	1	»
	Regimentet	»	»	1	»
Generalstaben		»	»	1	»
Krigsministeriets 1ste Departement		»	»	1	»
Officerskolen		»	»	1	»
Materielintendant., Munderings- og Inventariedepot m. m.		»	1	2	3
Korpsets Skole		»	1	1	1
Det militære Opslag		»	»	1	»
Militærarbejderdepotet		»	»	»	1
Kommandanten i Kbhvn. og Citadellet Frederikshavn .		»	»	1	»
Garnisons sygehusene	Kjøbenhavn	»	»	1	1
	Helsingør	»	»	»	1
	Nyborg	»	»	»	1
	Odense	»	»	»	1
	Fredericia	»	»	»	1
	Aarhus	»	»	»	1
	Viborg	»	»	»	1
	Aalborg	»	»	»	1
Elevener i Intendantens skolen		»	»	»	»
De foreslaaede Rammer		1	4	33	60

igt

orps under Fredsforhold.

Sergenter	Korporaler	Underkorporaler	Bemærkninger
2	2	»	} Generalintendanten, Chef for Korpset, tillige Chef for 3die Departement. Stabsintendanten, Stabschef ved Korpset. Korpsintendanturen har Krigsministeriets, 1. og 2. Generalkommandointen- danturs Forretninger.
4	2	»	
»	1	»	
			Bogholderkontoret flyttes fra 1ste til 3die Departement.
2	»	»	
»	»	30	} Overintendanterne inspicerer Bataillons- og Sygehusintendanterne og i Pro- vinsgarnisonerne disses eventuelle øvrige Intendantter.
»	»	10	
»	1	»	
5	»	»	} Overintendanten paa Jægerspris overtager Forplejningen under Fægtnings- skydningen ved Frederiksværk (Assistent: 1 Oversergent fra Skolen).
»	»	»	
4	»	»	} Overintendanterne inspicerer samtlige Artilleriets Intendantter i Kjøbenhavn.
»	1	»	
3	»	»	
1	»	»	
1	»	»	
1	»	»	
1	»	»	
1	»	»	
5	2	»	} Overintendanten eller Intendanten overtager Forplejningen under Fægtnings- skydningen ved Borris.
1	1	»	
»	1	»	
2	2	»	Den civile Assistance paa Kontorerne, 4 Personer, bortfalder hermed.
»	»	»	} Disse Sygehus Intendantter rykke ikke i Felten, men overtage Garnisoner- nes Intendantur o. l. ved Mobilisering. Den nødvendige Assistance forrettes af Sygepassere.
»	»	»	
»	»	»	
»	»	»	
»	»	»	
»	»	»	
»	»	»	
	6	»	
35	20	40	} De nuværende Rammer: 1, 4, 22, 36, 35, 12, 12; og { 5 Reserveintendantter, 9 Stabssergenter og 15 Oversergenter.

Oversigt

over det foreslaede Forplejningskorps under Krigsforhold.

	Generallin- danter	Stabsintendant- danter	Overintendant- danter	Intendant- danter	Reserveinten- danter	Sergenter	Korporaler	Underkorporaler	
Krigsmini- steriets 3. Departem. {	Korpsets Overbestyrelse	1	»	1	2	3	2	5	2
	Korpsintendanturen	»	1	1	2	3	2	»	4
	Bogholderkontoret	»	»	1	1	»	»	»	»
1ste Divisionsintendantur	»	1	1	1	2	2	»	4	
2den do.	»	1	1	1	2	2	»	4	
3die do.	»	»	2	1	2	2	»	4	
Fodfolket {	Bataillonerne 1—30	»	»	»	30	»	»	30	60
	do. 31—40	»	»	10	»	»	»	10	20
	Livgarden	»	»	1	1	»	»	2	4
Rytteriet {	5 Rytterregimenter	»	»	»	5	»	5	»	15
	Jægersborg Skole	»	»	1	»	»	»	3	»
Artilleriet {	Artilleriafdelingerne 1—4	»	»	»	2	»	4	»	12
	Trainafdelingen	»	»	»	1	»	»	1	2
	Artilleribataillonerne 1—3	»	»	»	3	»	3	6	6
	Tøjhusafd. m. Artilleriets Hovedk. Laboratorieafdelingen	»	»	»	1	»	1	»	1
Ingeniør- korpset {	Staben	»	»	1	»	»	1	»	»
	Regimentet	»	»	1	»	»	1	12	3
Generalstabens topografiske Afd. (og Depot)..	»	»	1	»	»	»	1	»	
Kjøbenhavns Væbnings Fodfolksbatailloner ..	»	»	»	»	2	»	2	2	
Kommandanten i Kbhvn. og Citadellet Frhvn.	»	»	1	»	1	»	1	2	
Materielintendanturen, Munderings- og Inven- tarietdepot m. m.	»	1	1	2	11	5	4	4	
Korpsets Skole og Depot	»	»	»	1	1	»	1	»	
Krigsministeriets 1ste Departement	»	»	1	»	»	»	»	»	
Det militære Klædeoplæg	»	»	1	»	»	1	1	3	
Garnisonssygehuset i København	»	»	1	»	2	2	2	4	
7 Garnisonssygehuse uden for København ..	»	»	»	7	»	»	»	7	
Frederiksberg Slots Lazaret	»	»	1	»	»	1	2	2	
Hovedkvarteret	»	»	1	»	»	1	»	2	
3 Divisionsstabe	»	»	»	»	3	»	3	3	
Andre Feltstabe	»	»	»	»	»	»	6	»	
Pladskommandantskaber	»	»	»	»	»	»	12	»	
Mobilparken og andre Parker	»	»	»	»	1	»	6	4	
Mandskabs- og Hestedepoter	»	»	»	»	14	»	30	14	
Forplejningsmagasiner o. lign.	»	»	»	»	»	»	29	36	
Ambulancer og Lazaretter	»	»	»	»	35	»	45	35	
Feltgendarmet	»	»	»	»	»	»	1	»	
Ialt . . .	1	4	33	60	83	35	215	260	

Bemærkninger til Oversigterne.

Jeg skal tillade mig at fremhæve, at jeg ikke tilhører Forplejningskorpset og som Følge deraf ingenlunde gør Fordring paa at ovenstaaende „Oversigter over Forplejningskorpset“ skulde være de ene rigtige. Min Hensigt er kun at paapege Retningen i en eventuel Omorganisation og saa vidt muligt at fremme og paaskynde en saadan, idet jeg haaber, at en Embedsmand af Korpset med nærværende Forslag som Grundlag dels skulde føle sig foranlediget til og dels maatte have lettere ved at opsætte et til Lov egnet Forslag til Forplejningskorpsets Ordning.

Oversigterne udvise, at der trods Ophævelsen af begge Generalkommandointendanturer dog ved Mobilisering findes tilstrækkelige Rammer til at oprette de planlagte 3 Divisionsintendanturer, og at man endog er i det heldige Tilfælde ved Mobilisering eventuelt at skulle sende Personel fra Sjælland til Jylland i Stedet for omvendt, og at der i Jylland dog findes et saa stort Forplejningspersonale, at en Divisionsintendantur lader sig udskille om nødvendigt i denne Landsdel alene.

Reserveintendantur eksisterer ikke i Fredstid, men udnævnes først ved Mobilisering.

Vel rummer mit Forslag ogsaa en Del Forsættelser ved Mobilisering, hvilke dog saa godt som alle ere forarsagede ved Generalkommandointendanturens Ophævelse; men da jeg forholder mig tvivlende over for Divisionsintendanturens Nødvendighed (Divisionsmagasiner ere selvfølgelig nødvendige), og naar der allerede i Fredstid er oprettet „K o r p s i n t e n d a n t u r“, rummer nærværende Forslag dog alligevel langt flere Betingelser for, at Fredstjenesten uden alt for stor Friktion kan gaa over til Krigstjeneste — (en meget væsentlig

Faktor, eftersom Krigen --- i hvert Fald Feltkrigen --- uden Tvivl forløber hurtigt og for, at Forplejningskorpset i det hele taget bliver sin Opgave mere voksen i Krigstid, end den nuværende Ordning (Størrelse) af Korpset synes at borge for.

Hvad angaar Fodfolkets 42 Intendantter, skal jeg endnu bemærke, at samtidig med at der kommer en heldigere „Tjenesteturnus“ i Fodfolket og atter indføres „almindelig Værnepligt“ --- hvad der forhaabentlig snart sker --- bliver nævnte Antal Embedsmænd sikkert ganske nødvendigt ogsaa i Fredstid. I hvert Fald maa det anses for ganske forkasteligt, at Halvdelen af Hovedvaabnets Batailloner i Krigstid skal rykke ud med ny udnævnte „Reserveintendantter“ (hjemsendte Korporaler), der aldrig have været selvstændige militære Regnskabsførere og iøvrigt kun have en meget kortvarig Forplejningsuddannelse.

Det kunde straks synes noget flot, at hvert Garnisonssygehus skal have sin egen Intendant, da en saadan Anstalts Regnskabsvæsen m. m. hidtil er bestridt af en Stabssergent; men det bør erindres, at der i en Garnisonsby, naar Tropperne rykke i Felten, er et ikke ringe Arbejde og navnlig et stort Ansvar ved at ordne og varetage Garnisonens pekuniære Interesser m. m. Allerede i Fredstid vilde det derfor sikkert være heldigt under Udrykningerne til Kantonnementsøvelse at indøve Sygehusintendantterne i at overtage den ansvarsfulde civilmilitære Forplejningstjeneste m. v., der bliver at udføre i Garnisonerne, efter at Militæret har forladt Byen.

Det bør derfor absolut være en Embedsmand af Forplejningskorpset, hvem dette Hverv er forbeholdt. Intendantter koste desuden ikke Staten synderlig mere end

Stabssergenter, medens Administrationen betydelig lettes.

Ligeledes kunde det maaske straks synes mindre nødvendigt med en Overintendant paa Rytteriets Sekondløjtnants-, Sergent- og Korporalskole paa Jægersborg, men denne Kaserne er et Etablissement, der i Krigstid vil komme til at spille stor Rolle, hvad det for Resten maa siges at gøre allerede i Fredstid. —

Det maa endvidere sikkert anses for ganske nødvendigt, at Kommandantskabet i Kjøbenhavn og Citadellet Frederikshavn i Tide faar sin egen med „Krigsforhold fortrolige“ Intendant.

Naar nu tilmed disse 2 sidstnævnte Embedsmænd udpeges til at overtage Intendantforretningerne under Fægningsskydningerne henholdsvis ved Frederiksværk og Borris, saa at Afdelingerne samtidig ikke mere ere nødte til Maaneder igennem at afstaa deres Intendanter til dette Hverv, vil sikkert ingen bestride, at der ikke i begge de nævnte Embeder skulde være et stort og ansvarsfuldt Virkefelt. Kommandantskabets Overintendant kunde eventuelt ogsaa stilles til 1ste Generalkommandos Disposition ved givne Lejligheder.*)

Oversigterne vise endvidere, at jeg har ladet Stabs- og Oversergentsgraden helt udgaa i det foreslaaede Korps. Dette er maaske en mindre heldig Fredsforanstaltning; men den forekommer mig nødvendig dels af pekuniære Hensyn, dels for at skabe et virkeligt „harmonisk“ Korps, og endelig først og fremmest fordi Korpset i Krigstid i saa høj Grad savner

---

*) Finder man imidlertid, at en eller anden Institution er betænkt for rigelig, er der sikkert en anden, hvor det modsatte er Tilfældet. I Fæstningsartilleriet f. Eks. har jeg kun taget Hensyn til de eksisterende 3 Batailloner, medens disse forhaabentlig snart forøges.

øvede selvstændige Regnskabsførere, der næppe i Tide kunne tilvejebringes uden paa nævnte Graders Bekostning.

Sergenternes Antal er som hidtil.

Hvad nu det værnepligtige Personale angaar, da maa dette paa Grund af Underofficerskorpsets Indskrækning nødvendigvis forøges noget, medens jeg formoder, at dets Indkaldelses- og Uddannelsestid m. v. i Hovedsagen ogsaa vil passe i det foreslaede Korps. Af den nævnte Grund vil det som anført dog ikke blot være nødvendigt, men desuden for Uddannelsens Skyld tillige i høj Grad ønskeligt, at Korpset faar nogle flere Korporaler og Underkorporaler til Tjeneste i Fredstid. I Øjeblikket er der 12 Korporaler i Korpset, og der holdes 12 Underkorporaler af hvert Hold Rekrutter til fortsat Tjeneste i 7 Maaneder (215 Dage).

Oversigten viser, at nævnte Tal ere stegne til henholdsvis 20 og 40, hvoraf følger, at Rekrutstyrken nødvendigvis maa forøges fra 72 til ca. 100 Mand aarlig. De senere i „Pengespørgsmaalet“ anførte Udgiftsforøgelser ere beregnede med disse Tal for Øje. Med denne Ordning bliver der, naar Korporalsnumrene som hidtil fortrinsvis besættes med uddannede Underkorporaler, dog fremdeles en Del Frinumre i hvert Rekruthold (50 Mand), og Bestemmelsen om, at de „dygtigste“ af Korpsets Rekrutter kunne opnaa Ret til forlods Hjemsendelse efter den første Uddannelsestid, er saaledes stadig bibeholdt som en gavnlig Spore for Rekrutterne til at vise Flid under Uddannelsen.

De foreslaede „faste“ Rammer tæller 6 Personer flere end for Tiden (tjenstgørende Reserveintendanten iberegnet), men medregnes de 4 civile Personer, der for Tiden paa Københavns Garnisonssygehus udfører Forplejningstjeneste, og som bortfalde i det foreslaede

Korps, bliver „det faste Personale kun 2 Personer flere“ end i det nuværende Korps. Derimod er den værnepligtige Assistance, som nævnt, forøget, idet der er 8 Korporaler og 28 Underkorporaler mere til Tjeneste i det foreslaaede end i det nuværende Korps.

Fordelene ved dette Forslags Ordning ses saaledes ikke saa meget at ligge i Personellets Forøgelse i Tal*) som deri, **at der i Tide skabes 30 øvede selvstændige Regnskabsførere, hvilke Korpset i Krigstid ikke kan improvisere, og Hæren absolut ikke kan staa uden.**

Tilgangen til Intendantembederne.

Af Oversigterne over det foreslaaede Forplejningskorps ses, at jeg har ladet Graderne

Intendant af Forstærkningen,
Reserveintendant i Fredstid,
Stabssergent og
Oversergent

bortfalde. Aarsagen hertil er allerede i Hovedsagen nævnt.

De nuværende Avancementsforhold i Forplejningskorpset maa sikkert anses for mindre heldige, idet Avancementerne til Intendant delvis foregaar fra forskellige Grader, og hvad mærkeligere endnu er, at alle udnævnte Intendantter ikke have samme militære Eksamen.

---

*) Med Henblik paa Indførelse af almindelig Værnepligt (hver Bataillon aarlig Rekrutter) maa den nævnte Forøgelse sikkert betragtes som yderst ringe.

Jeg tillader mig derfor at foreslaa, at Vejen til Opnaelsen af et Intendantembede for alle gaar fra menig i Korpset over Korporals- og Sergentsgraden.

Forplejningskorpset bibeholder derfor som hidtil sin

„Korporalskole“,

men desuden foreslaas oprettet en

„Intendantskole“,

hvis Elever ere Korporaler, eventuelt Sergenter.

For at indtræde i Intendantskolen fordres

- 1) Korporalskolens Eksamen,
- 2) Præliminæreksamen, en med denne ligestillet eller højere Eksamen.

Har en til Intendant egnet Korporal eller Sergent ikke Præliminæreksamen, men ønsker at gennemgaa Intendantskolen, kan Generalintendanten tilstaa vedkommende Underofficer indtil 2 Aars Orlov for at frekventere Kursus til Præliminæreksamen.

Har en Underofficer saaledes haft 1 Aars Orlov eller derover, er han, hvad enten han har opnaaet Præliminæreksamen eller ikke, forpligtet til at tjene 2 Aar som Underofficer efter Orlovens Udløb.

Har en Underofficer efter 1 Aars Orlov eller derover opnaaet Præliminæreksamen, er han tillige forpligtet til at gennemgaa Intendantskolen.

Eller det var maaske en nok saa heldig Ordning, at give Underofficererne af Forplejningskorpset Tilladelse til at gennemgaa „Officerskolens yngste Klasse“. Dennes planmæssige Elevantal -- 20 --- vilde formodentlig ikke derved vokse mere, end at Undervisningen i Klassen dog kunde bestrides, men i modsat Fald vilde det kun være til Gavn for Hæren, om Forplejningskorpsets Ordning kunde give Stødet til, at Officerskolens yngste Klasse

begyndte hvert Aar i Stedet for som nu kun hvert andet.

Intendantskolen fastsætter Elevernes Anciennitet til deres eventuelle Udnævnelse til Intendantter. Underofficerernes praktiske Tjeneste faar Indflydelse paa Ancienniteten. —

Først saaledes forekommer det mig, at Korpsets „Standsinteresser“ kan siges at være tilstrækkelig varetagne.

De bortfaldne Grader.

Da, som nævnt, Graderne

Intendant af Forstærkningen,
Reserveintendant i Fredstid,
Stabssergent og
Oversergent

bortfaldé i det foreslaaede Forplejningskorps, maa disses nuværende Personale udnævnes til Intendantter.

Dette vil sikkert ikke foraarsage nogen større Ulempe og heller ikke skade nogen af de nuværende Embedsmænds øjeblikkelige Chancer med Hensyn til Forfremmelse og Lønningsforhold, dersom man f. Eks. fastsætter følgende :

De nuværende

Intendantter af Forstærkningen,
Reserveintendantter,
Stabssergenter og
Oversergenter

udnævnes til Intendantter og opnaa den Anciennitet som Intendant, der svarer til den Tid, der er forløbet, siden deres Udnævnelse henholdsvis til Reserveintendant og Oversergent i Forplejningskorpset; dog kan ingen straks opnaa højere Anciennitet end „In-

tendant Nr. 16" (d. v. s. Nr. 1 i 2den Lønningsklasse), og de Forfremmelser, det foreslaaede Forslag giver Anledning til saavel som Oprykninger til ældste Lønningsklasse for Intendantter skulle først foretages.

De Stabs- og Oversergenter, der blive Embedsmænd ved en eventuel Omorganisation, erholde deres Pension beregnet fra deres Udnævnelse til Oversergent.

Alle, der forfremmes til Intendantter, erholde „Udrustningshjælp“ ved Udnævnelsen.

Det kunde straks se ud, som om de 35 Sergenter i det foreslaaede Korps ved Afskaffelse af Stabs- og Oversergentsgraden blive uheldigere stillede med Hensyn til Forfremmelse end tidligere, men dette er ikke Tilfældet. Sergenterne blive endog ved nærmere Betragtning betydelig bedre stillede; men naar der som i dette Forslag stilles større Fordringer til Underofficererne (Præliminæreksamen), samtidig med at alle Sergenter i Korpsset aspirere til at gaa Embedsvejen, maa Betingelserne for det Tidspunkt, de kunne vente deres Udnævnelse til Intendant ogsaa nødvendigvis betydelig forbedres.

Derimod mister Korpsset med Stabs- og Oversergenterne en Del ældre godt uddannede Underofficerer, men til Gengæld erholder det dog „Embedsmænd“ med saavel civil som militær Eksamen, og som i Tide øves som ansvarlige og selvstændige Regnskabsførere.

Aldersgrænser.

Aldersgrænser have ikke hidtil været gældende i Forplejningskorpsset. Kun er det i Praksis gennemført, at Embedsmændene afskediges, naar de have fyldt 70 Aar. Som Hovedregel er det dog næppe sandsyn-

ligt, at en Mand er feltdygtig efter at have naaet en Alder af 65 Aar, hvilken Grænse stemmer med, hvad der gælder for Hærens Oberstklasse. Af Hensyn til Avancements- og Lønningsforholdene i Forplejningskorpset maa det desuden sikkert anses for rigtigst at fastslaa visse Aldersgrænser.

Forslagsstilleren finder passende :

70 Aar for	{	Generalintendanten og Stabsintendanterne.
65 — —	{	Overintendanterne og Intendanterne.

og Korpsets Embedsmænd kunne med det fyldte 60de Aar forlange deres Afsked med Pension efter Pensionsloven.

Sidstnævnte Bestemmelse stemmer ogsaa med, hvad der gælder for Vaabnernes Officerer af de højere Grader, og det vil sikkert ogsaa være heldigt at give de Embedsmænd af Korpset, der ønske det, Adgang til at forlade Tjenesten i en lavere Alder end den, hvori de skulle afskediges.

Samtidig med Indførelsen af Aldersgrænser bortfalder Bestemmelsen om, at der aarlig skal udnævnes mindst 1 Intendant.

Pengespørgsmaalet.

Hvad den pekuniære Side ved Omorganisationen angaar, da stiller Sagen sig forholdsvis heldig, idet mit Forslag kun vil koste Krigsministeriet

c a. 54,500 Kr.

mere, end hvad Intendanturen hidtil har kostet vel at mærke med Bibeholdelse af de nuværende Lønninger.

Lønningsreform.

De nuværende Lønninger for Forplejningskorpsets Embedsmænd forekommer mig at trænge til en grundig Ændring til det bedre, og al Motivering turde egentlig være overflødig i saa Henseende. Jeg skal derfor indskrænke mig til at bemærke, at Lønningstillæg for Intendanten er ganske nødvendigt, naar man vil udnævne Stabs- og Oversergenterne i Korpset til Intendanten, thi med Intendanturens nuværende enestaaende lave Embedslønninger vilde det pekuniært set gennemgaaende være forbundet med Tab for Underofficererne at modtage Udnævnelse til Intendant.

Det bør nemlig erindres, at Intendanten i Øjeblikket først i Nærheden af 50 Aars Alderen opnaa en Gage af 2400 Kr. og selv i det foreslaaede Forplejningskorpset med fastsatte Aldersgrænser vil det samme dog ingenlunde være udelukket, naar de nuværende altfor smaa Lønninger bibeholdes.

For ikke at tage Munden for fuld skal jeg holde mig til yderst beskedne Lønningstillæg, idet jeg foreslaar følgende faste Lønninger i Forplejningskorpset:

Generalintendanten efter Alder

	i Graden	6,500—7000 Kr.		
Stabsintendanten	{	ældste	Lønkl. 6000	} Lønningstill. ligger mellem 200 og 800 Kroner.
		næstældste	„ 5200	
		youngste	„ 4400	
Overintendanten	{	ældste	„ 4000	
		næstældste	„ 3600	
		youngste	„ 3200	
Intendanten	{	ældste	„ 2800	
		næstældste	„ 2400	
		næstyngste	„ 2000	
		youngste	„ 1600	} som hidtil.

Med disse foreslaaede Lønninger koster det ny Forplejningskorps

c a. 88,600 Kr.

mere end hidtil.

Naar det tages i Betragtning, at Hæren ved den foreslaaede Omorganisation gaar fra et i flere Henseender mindre heldig ordnet Forplejningssystem over til et saavel i Krig som Fred sikkert og hurtigvirkende Forplejningsvæsen, turde den nævnte ringe Udgiftsforøgelse være af ganske underordnet Betydning.

